

கிணறுவில்
விசுவாசப்பிள்ளையர்
பிள்ளைக்குத் தமிழ்

ச.வே.பஞ்சாட்சரம்

இனுவில்
செகராசப் பிள்ளையார்

பிள்ளைத் தமிழ்

பாடியவர் !
பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

வெளியீடு :

இளந்தொண்டர் சபை,

கந்தசுவாமி கோவில்,

இனுவில்

—
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை முத்த விரிவுக்கரியாளர்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் வழங்கிய

மதிப்புரை

இலக்கிய வகைகள் என்றும் வளர்ந்து பல்கிப் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அதன் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறை வகுக்க முடியாதுள்ளது. காலந்தோறும் தேர்ன்றி மறைந்தனவும் பண்ணடக் காலத்தில் தோன்றி இடைக் காலத்திலும் பயின்று இன்றைவும் நிற்பனவும் இடைக்காலத்தில் எழுந்து தற்காலம் வரை வாழும் வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

பிரபந்தங்கள், 96 எண்ணும் எண்ணம் பிரபந்த மரபியலிலேயே முதலில் அமைகிறது. பாட்டிலக் கணங்களையும், நிகண்டுகளையும், பிரபந்தங்களையும் இணைத்து நோக்கும்போது சமார் 196 இலக்கிய வடிவங்கள் காணப்படுவதைப் பேராசிரியர் ச. வே. சுப்பிரமணியம் ஆராய்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

நாட்டார் இலக்கியத்திலிருந்து ஏட்டிலக்கிய ஏற்றம் பெற்ற பல இலக்கிய வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக அம்மானை, ஊசல், வள்ளை, பந்தடி, கும்மி. சாழல், சண்ணம், உந்தியார் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தொல்காப்பியம் கூறும் “குழவி மருங்கிலும் கிளவதாகும்” என்னும் சிறு விதையின் பெருவளர்க்கியாக வளர்ந்து பயன்தருவதே பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியமாகும். ‘பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியம் நற்றுய், செவிவித்தாயர் முதலிய மகளிர் உரையாடுந் தமிழாதவின் இப்பாட்டு பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் பெயரைப் பெறுவதாயிற்று என்றும் இப்பாட்டு வடமொழி முதலிய மொழிகளில் இன்மையாய்த் தமிழ் ஒன்றிற்கே சிறந்தமையால் ‘தமிழ்’ என்னும் பொதுப் பெயரே அடையெடுத்துச் சிறப்புப் பெயராயிற்று எனவும் கருணையை பாண்டியனார் கூறுவர். இதற்குப் பிள்ளைப் பாட்டு, பிள்ளைக்கவி என்ற பெயர்களுள்.

பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கணம்

பாட்டுஞ்சைத் தலைவரைக் குழந்தையாகப் பாவனை செய்து பத்துப் பிரிவுகளில் வைத்துப் பாடுதல் பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமாகும். இவ்விலக்கியம் ஆண்மகளைக் குறித்ததாயின் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என்றும், பெண்ணைப் பாடிஞ்சூல் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என்றும் பெயர் பெறும். ஆண்பாற் பிள்ளைத் தாஸ்தில் காப்பு, செங்கிரை, தாலாட்டு சப்பாணி. முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுதேர். சிறுபறை என்ற உறுப்புக்களை அமைத்துப் பாடுதல் மரபு. மேலே கட்டிய பத்து உறுப்புக்களில் இருதியிலுள்ள மூன்றுக்கும் பதிலாக அம்மானை, சமங்கு, ஊசல் என்ற உறுப்புக்களை அமைத்துப் பாடும் மரபு பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்குரியதாகும்

புலவன் தான் பாடவந்த பாட்டுடைத் தலைவரைக் குழந்தையாகப் பாவனை செய்து பாடும்போது அத்தலைவனது சாதனைக்குரிய பண்புகளும் ஆற்றலும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பொருந்தியிருந்தன என்ப பாவனை செய்து பாடுவதே பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கிய நெறியாகும். பெரியோர் கருவிலே திருவுடையோராப் பிரூப்பர் என்பதும் பொது நியதி. இரு மாத காலம் முதல் நான்காம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் குழந்தையின் செயல்களைப் பத்து வகையாகப் பிரித்துப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்படும். அப் பருவங்களின் விளக்கத்தை வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம் :

1. காப்புப் பருவம் — குழந்தையைக் காப்பாற்றும்படி தெய்வங்களை வேண்டல் (2 ஆம் மாதம்)
2. செங்கிரைப் பருவம் — குழந்தை தவழ்ந்து இருக்கால்களையும் கைகளையும் அசைத்து ஆடுவதைப் பாடுதல் (5 ஆம் மாதம்)

3. தாலாட்டுப் பருவம் — தாய் குழந்தையைத் தொட்டிலில்டுப் பாடுதல் (8 ஆம் மாதம்)
4. சப்பாணிப் பருவம் — குழந்தை சப்பாணி கொட்டுதலைப் பாடுதல் (9 ஆம் மாதம்)
5. முத்தம் — குழந்தையை முத்தம் தருமாறு வேண்டுதல் (11 ஆம் மாதம்)
6. வாராணை — குழந்தையை அருகில் வருமாறு அம்முப்பதாகப் பாடுதல் (12 ஆம் மாதம்)
7. அம்புவிப் பருவம் — குழந்தையோடு விளையாட வரும்படி அம்புவியை அழைத்தல் (18 ஆம் மாதம்)
8. சிற்றில் — சிற்றில் அமைத்து விளையாடும் பெண்கள் தமது சிற்றில்களைக் குழந்தை சிடையாகிருக்கும்படி வேண்டல் (2 ஆம் ஆண்டு)
9. சிறுபறை — குழந்தையைச் சிறுபறை கொட்டுமாறு வேண்டுதல் (3 ஆம் ஆண்டு)
10. சிறுதேர் — குழந்தையைச் சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்படி வேண்டுதல் (4 ஆம் ஆண்டு)

யாஸ்பு:- பிள்ளைத்தமிழ் பாடும்போது பொதுவாகப் பஃக்ரூடை வெண்பா, அகவல் விருத்தம், கவிவிருத் தம் என்ற யாப்புகளில் பாடுவதே மரபாகும். எனினும் எமக்குக் கிடைத்துவன் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் அகவல் விருத்தப்பாக்களினாலேயே ஆக்கம் பெற்றுள்ளன.

அழத்தில் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம்

அழத்தில் எழுந்த பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் வாழ்ந்த இனுவில் சி. சின்னத்தமிழ்பிப் புலவர் பாடிய ‘இனுவில் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழே’ காலத் தால் முற்பட்டது என அறியக் கிடக்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 19ஆம் நூற்றுண்டில் ஜர்ஞ் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் பாடப்பட்டனவாக அறிகின்றோம். வசாவிளான் பிரான்ஸில் பிள்ளை என்பவர் யேசுநாதர் மீது பாடிய ‘பிள்ளைக்கவி’, சிறுப்பிட்டி தா. அமிர்தவிங்கம்பிள்ளை பாடிய ‘சாலை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ். அச்சுவேவி அ. வைத்தியநாதச் செட்டியார். பாடிய ‘அச்சுவேவி நெல்லியவோடை அப்பாள் பிள்ளைத்தமிழ்’, நல்லூர் சி. அப்புக்குட்டியார் பாடிய ‘நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்’, வல்லவ ச. வயித்திலிங்கபிள்ளை பாடிய ‘செல்வச் சந்திதிப் பிள்ளைத்தமிழ்’ என்பனவே அவ்வைந்து பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களாகும். இவை இன்று கிடைக்குமாறில்லை.

இந்நாற்றுண்டில் ஏற்பட்ட சைவசமய எழுச்சியும்’ கோயில் புனருத்தாரண நடவடிக்கைகளும் தலபுராணங்கள் பலவற்றைத் தோற்றுவித்துவரன. அவ்வகையில் இற்றைவரை சுமார் இருபதுக்கும் மேற் பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றை வருமாறு வகுத்துக் காட்டலாம்.

ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்

1. பா. அருணஶலப்புலவர் — பிள்ளைத்தமிழ் (1867)
2. வட்டுக்கோட்டை — க. சிதம்பரநாதன் — கதிரைவேலர் பிள்ளைத்தமிழ்
3. சு. சின்னத்துரை — பிள்ளைத்தமிழ் (1947)
4. சிவங்கருணைய பாண்டியனர் — திருக்கதிர்காமப்பிள்ளைத்தமிழ் (1937)
5. பண்டிதர் மு. கந்தையா — மாவைப்பிள்ளைத்தமிழ் (1967)
6. பண்டிதர் வித்துவான் க. கி நடராசன் — சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்
7. அருட்கவி சி. வீநாசித்தப்பிப் புலவர் — காரைநகர் பயிரிக்கூடல் ஸ்ரீசுப்பிரமணியகவாயி பிள்ளைத்தமிழ் (1987)
8. கவிமணி கிருஷ்ணதாசன் — சித்திரமுத்துப் பிள்ளைக்கவி (கிறீஸ்தவம்)
9. வ. கோவிந்தபிள்ளை — நல்லூர்க் கந்தன் பிள்ளைத்தமிழ்

பௌன்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்

1. அல்வாய் சின்னத்தமிழி உபாத்தியாயர் — அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
2. கி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை — திருக்கேதீச்சரத்துக் கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் (1976)
3. வ. சிவராசசிங்கம் — நயினை நாகடூசனியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (1977)
4. பண்டிதர் மு. கந்தையா — ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (1986)

உலகியல் சார்ந்த பிள்ளைத்தமிழ்

1. மு. கந்தையா	— நாவலர் பிள்ளைத்தமிழ் (1979)
2. க. த. ஞானப்பிரகாசம்	— பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் (1983)
3. மு. செல்லையா	— ஈழகேசரி பிள்ளைத்தமிழ்

இஸ்லாமிய பிள்ளைத்தமிழ்

1. அருள்வாக்கி அப்துல்காதிறுப்புலவர்	— காரணப் பிள்ளைத்தமிழ்
2. தைக்காசாகிடு	— ஓவியல்லா பிள்ளைத்தமிழ்

பிள்ளை வடிவம் கொண்ட ஐங்கரப் பெருமான் மீதும், சரவணப்பொய்கையில் பாலனையுத் தவழ்ந்த சண்முகப்பெருமான் மீதும், குழந்தை வடிவெடுத்த உழையம்மை மீதும் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுதல் புலவர்களுக்குக் கைவந்த கலையாகக் காணப்படுகின்றது.

விநாயகர் வழிபாடு

இந்துக்கள் மத்தியில் விநாயகர் வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. தமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் இடையூறின்றி நிறைவேற வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடன் வழி படப்படுவதே பிள்ளையார் வழிபாடாகும். இந்த அடிப்படையிலேயே பிள்ளையாருக்கு விக்ன விநாயகர் என்ற பெயரும் ஏற்படுவதாயிற்று. பிள்ளையார் அவதாரம் பற்றிய கதைகள் புராணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. சிவனுது முத்த குழந்தை பிள்ளையாராவர் ‘பிரணவப் போருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்’ என்பது வெற்றி வேற்கை. பிள்ளையாரை வழிபட்டு வந்த ஒளவையார் ‘விநாயகர் அகவல்’ பாடி மகிழ்ந்தார். தேவாரம் பாடிய சமய குரவர்களும், திருமூலரும் பிள்ளையாரைப் பாடியுள்ளனர். பிற்காலப் பிரபந்தங்களில் காப்புக்குரிய கடவுளாகப் பிள்ளையார் பாடப்பட்டுள்ளதோடு, தனித்தனிப் பிரபந்தங்களும் பிள்ளையார் மீது பாடப்பட்டுள்ளன.

மழுத்திலுள்ள பிள்ளையார் தலங்களிலே மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார், அரசேசரிப் பிள்ளையார் கோயில்கள் வரலாற்றுப் பழமை மிக்கனவாகும். இந்தியாவில் சாஞ்சிய நாட்டில் பிரபலம் பெற்றிருந்த கணபதி வழிபாடு வடநாடு நோக்கியும் தமிழகம் நோக்கியும் பரவுவதாயிற்று. பல்லவர் காலம் முதலாகத் தமிழ் ஈடுபட்டில் விநாயகர் வழிபாடு நிலைபெற்றிருந்தமைக்குச் சிறபங்கள் சான்றுகின்றன. தமிழகத்தில் விநாயகர் பிரமச்சாரியாக விளங்க, வடநாட்டில் சித்தி, புத்தி என்ற இரு தேவியரோடு காணப்படுகின்றன.

விநாயக வழிபாட்டில் சுக்கிரவாரம், சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சஷ்டி விரதம் என்பன மிகமுக்கியமானவையாகும். விநாயகருக்குரிய பூசைப் பொருட்களாக மோதகார், அவல் அரிசிமா, கரும்பு வில் வம், அறுகு, வாழைப்பழம், தேங்காய் என்பன புடைக்கப்படுகின்றன. தேங்காய் உடைத்தல் விநாயகர் வழிபாட்டில் முதன்மையானதாகும். இதற்குச் சிவன் திரிபுரம் எரித்த கதையைத் தொடர்பு படுத்துவர். ‘பிள்ளையார் தமது வலக்கொம்பை ஓடித்துக் கயமுகாக்கினை வதைத்து அடியவரைக் காப்பாற்றினார்.

விநாயக தோத்திரங்கள்

விநாயகரைப் பாடுவனவாகக் காயத்திரி மந்திரம், கணேச பஞ்சரத்தினம் விநாயக சக்ஸரநாமம் வேழமுகம், விநாயகர் அஷ்டகம், விநாயக கவசம், விநாயகர் அகவல், விநாயகர் நான்மணிமாலை, விநாயகர் அனுபூதி, முத்தநாயனூர் திருவிரட்டை மணிமாலை, முத்த பிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை, திருநாரையூர் விநாயகர் இரட்டைப்பணிமாலை, முதலிய இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. இவ்வளரிசையில் வைத்து என்பபட வேண்டியதோர் இலக்கியமே பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் இனுவில் செகராச்சேகரப் பிள்ளையார் மீதுபாடிய ‘பிள்ளைத்தமிழ்’ பிரபந்தமாகும்.

பண்டிதர் ச. வே பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் நாவலர் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் வந்த தமிழ்ச்சீலர். சந்தக்கவி பாடவல்ல புலவர் பெருமகன் அன்மைக் காலமாக அன்னுரின் கவித்துவத்தை அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகக் கல்விதை அரங்குகளிலே கேட்டுச் சுடுவத்தை ஆயிரக்கணக்கானேரில் நானும் ஒருவன். புலவர் பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்களில் இதுவரை ‘எழிலி’, ‘தண்டலை’, சின்னாஞ்சியுகைதைகள்’, ‘இன்வானிஸ்’, ‘முக்கோட்டத் துதி’, ‘இனுவை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்’ என்பன நாலாக வெளிவந்துள்ளன இந்த வரிசையில் இப்போது ‘இனுவில் செகராசபிள்ளையார் பிள்ளைத்தமிழ்’ என்ற நாலை இனுவில் கந்தகவாயி கோயில் இளந்தொண்டர் சபை வெளியிட்டிருத்தல் பாராட்டுக்குரியதாகும் தமிழ்க் கலாசார விடுதலை வேண்டிந்துகும் இன்றைய இளைஞர்களால் இத்தகு நால் வெளியிடப்படுதல் நல்லதோர் எதிர்காலத்தைக் காட்டுகின்றது.

தம் கவிதைத்திறத்தால் ‘எழில்’ மூலம் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற கவிஞர் பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் தம் மாணவர் குழாத்தைத் தமிழ் நெறியில் ஆற்றுப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். சைவத்தைத் தூய்மை நெறியில் வளர்த்துப் பேணிய கிராமங்களில் இனுவில் சிறப்புப் பெறுவதாகும். இங்கு செகராச்சேகரப் பிள்ளையார், பரராச்சேகரப்பிள்ளையார், கருணாகரப்பிள்ளையார் என்ற பழமை மிக்க மூன்று பிள்ளையார் சோயில்களுள். அவற்றுள் செகராச்சேகரப் பிள்ளையார் மீது பாடப்பட்டதே இப்பிள்ளைத் தமிழ். இத்தலத்தில் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன வென ஆனாலும் கூறுவர். ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளின் தமிழரச் வட இலங்கையில் நிலவிய போது சிங்கைச் செகராச்சேகர மன்னின் ஆணைப்படி இக்கோயில் கட்டப்பட்டதென அறியப்படுகிறது.

அன்மைக்கால அரசியற் கொடுரைங்களாற் கோயில்களில் அகதிகளானேரின் எண்ணிக்கை அளவிடற் கரியது. அவர்களில் ஒருவராகிய பண்டிதர் பஞ்சாட்சரம் அவர்களுக்கு, இக்கோயிலும் புகவிடமாயிற்று.

பிள்ளையார் இ. ருக்குக் கனவில் தோன்றி இப்பிள்ளைத் தமிழைப் பாடவைத்தார் என்ற செய்தி அஞ்சி செறிந்ததாகும். பத்துப் பருவம் 100 பாடல் கொண்டதாக இப்பிள்ளைத் தமிழ் விளங்குகின்றது. காப்புப் பருவம் தொடங்க முன் ‘கணபதி காக்க’ என்ற காப்புப் பாடற்பகுதியுமின்னது காப்புப் பருவத் தில் சிவன், பார்வதி, கங்கை, கந்தன், விட்டுனு, பிரமன், வீரபத்திரர், இந்திரன் முதலிய தெய்வங்கள் துதிக்கப்படுகின்றன. அடுத்து செங்கிரைப் பருவம், அருசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தால் அமைந்துள்ளது. பிள்ளைத் தமிழிற் செங்கிரைப் பருவம் பாடுவது மிகவும் சிக்கலானது என்பர். ஆனால் பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் பத்திச் கவை ததும்ப இதனைப் பாடியிருத்தல் அவர்தம் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டு.

‘நிறைவுற் றநூன் தாய்நெஞ்சே!

நிமலா ஆடுக செங்கிரை!

குறைகள் தீர்த்தென் நெஞ்சத்தைக்

குழந்தைய் ஆடுக செங்கிரை !

எனவரும் பாடலடிகளின் மூலம் புலவரின் பக்தியுணர்வும் பாவணையும் வெளிப்படுகின்றன.

முவேந்தர் நெறிவந்த செகராச்சேகரன் எடுப்பித்த கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையாரை

‘சேல்புவிலில் சின்னச் செந்தமிழின் செகராசன்

கால்கொள் தவிவாழுங் கற்கண்டே’ தாலேலோ!

எனப் பாடுதலும் நோக்கற்பாலதாகும்.

இலக்கிய கர்த்தா தான் வாழும் சமூகச் சூழலின் பலவேறு நிலைப்பட்ட தாக்கங்களினுலும் தூண்டப் படுகின்றன; அவற்றினால் உந்தப்பட்டே தனது ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன: பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களும் தம் சமகால அரசியல் அட்டாசங்கள், கொடுரங்கள் என்பவற்றையும் பிள்ளைத் தமிழில் பாடத் தவறவில்லை என்பதை நூலோட்டத்திற் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

‘எடுத்தெறிந்தார் அந்தியர்கள்

எத்தனையோ உன்சிலைகள்!

இடித்தெறிந்தார் அந்தியர்கள்

எத்தனையோ இன்தனிகள்.’

எனவரும் பாடலடிகள் மேற்கூறிய கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்நாளின் அட்டைப்படத்தினை விநாயகர் ஒனியாற் அழகு செய்கிறது. நால்லை உள்ளே பத்துப் பருவங்களையும் விளக்கும் வகையில் வரையப்பட்டுள்ள வேல், பிஞ்சக்கரங்கள், தொட்டில், சப்பாணி கொட்டும் கரங்கள், முத்தமிழும் இதழ்கள் தள்ளநடைப் பாதங்கள், அப்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என பணவும் பாடல்களுக்கு முன்னுரைபோல அமைகின்றன.

நாவலர்வழித் தமிழ்ப் புலவையும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் பெற்றுயர்ந்த பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் இந்த இரண்டாவது பிள்ளைத் தமிழில் புலவை மேலோங்கி நிற்கின்றது இந்நாளின் மூலம் பண்டிதர் அவர்களிடம் புராணக் கதைகளிலுள்ள ஈடுபாடும் அவற்றைக் கவிதைவிலே தரும் கவிதாவுணர்வும், விநாயகப் பெருமான் மீதுள்ள பக்தி மேப்பாடும் நம்பிக்கையும் மிகுந்து காணப் படுகின்றன என்பது தவிவாகும்.

இனுவில் தந்த பண்டிதர் புலவர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களுக்குத் தமிழ்த்தாயின் கடாட்சம், மேலும் பெருக வேண்டும் பழகு தமிழில் மேலும் பல நூல்கள் தரவேண்டும். ஈழத் தமிழ் மன்னை புகழ் மேலோங்கப் பாடவேண்டும். என வாழ்த்துகின்றேன்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்
சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுடை

சஞ்சலங்களோடும் சபலங்களோடும் கவலைகளோடு கலக்கங்களோடும் தமகுழலை நாடிப்புகும் மனங்களுக்கு ஆறுதலும் ஆறந்தமும் வழங்கி இரட்சிக்கும் அருட்பொலிவுள்ள கோவில்கள் இன்று ஈழத்தில் மிகக்குறைவு. காரணம் இன்று பெரும்பாலான கோவில்கள் கொடியவர்களின் கூடாரங்கள் ஆகிவிட்டமைதான்.

அனைத்தும் ஆண்டவனே என்று இதயபூர்வமாக நம்பி, அவன் பணியே உயிர் மூச்சாகக் கொண்டொழுகி, அவனருளாலே கணந்தோறும் ஆனந்தம் அனுபவிக்கும் உத்தம குருக்கள்மார், தம் வறுமைபற்றிக் கவலைப்படாமல் ஆலய அருள் வளப்பொலிவே தியானமாகச் செயற்படும் ஆலய மணியங்கள், ஆண்டவன் அருட்பலமே உண்மையானபலம் என்ற நம்பிக்கையில் சொந்தவாழ்வில் இறையுவக்க உண்மை பேணிந்தக்கும் உத்தம வழிபடுவோர், புதூப்பதவி ஆசைகள் கலவாது முழுக்கமுழுக்க உள்ளனபால் உருவான கட்டடங்கள் வாகனுதிகள், ஒதயங்கலந்த தேவார பாராயனங்கள் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் என்பன அழிரவமாக அமையப்பெற்ற சிறப்புள்ள சில அருளாயைங்களுள் ஒன்றுதான் இனுவில் செகராசசேகரப் பிள்ளையார் கோவில்.

ஆலயச் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்து தென்னிந்தியாவிலும் மதிப்பும் வணக்கமும் பெற்று ஆன்மீகை ஒளி பரப்பிய சண்முகங்களும் கவாமியார் வழிபட்டு முத்தியடைந்த தலம்-

சண்முகங்களுக்கு உத்தம சீடர்களுள் ஒருவரும் ‘பெரியண்ண்’ முதலான சீடர்களைத் தம வாரிசுகளாக விட்டுச்சென்றவருமான தம்பிழுத்துச் சுவாமியார் வழிபட்டு முத்தியடைந்த தலம்-

ஆலய வாசலில் ஆச்சிரமம் அமைத்து உறைந்து அடித்தொண்டாற்றிச் சித்துக்கள் மலியப் பெற்ற கணபதிப்பிள்ளைச் சுவாமியார் வழிபட்டு முத்தியடைந்த தலம் இனுவைச் செகராசசேகர வீநாயகன் ஆலயம். உலகப் பெருமதங்கள் அனைத்தும் ஒருமித்துப் போற்றும் தியான வழிபாடே இம்முனிவர்களின் பக்தி வெற்றிக்கும் ஏதுவாயிற்று.

இற்றைக்கு 700 ஆண்டுகளின் முன் சிங்கைச் செகராச மன்னால் நாட்டப்பட்டு வழிபடப்பட்டதெனப்படும் இவ்வாலயம் அந்திய ஆங்கிலேயருட்சிக்காலத்தில் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த தமிழ்சைவக் கல்வி கலாசாரங்களுக்குப் புதுதுயிர் அளிக்கப் போராடிய தமிழ்ச்சிங்கம் ஆறுமுகநாவலரின் அணியிலே சேர்ந்து இற்றைக்கு 135 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இனுவைச் செகராச மன்னால் இவ்வாலயச் சூழலில் திண்ணைப் பள்ளி ஒன்று வைத்து நடத்திச் சைவப்பணியாற்றிய சுப்பிரமணியச் சட்டம்பியார் என்ற மகானின் பரம்பரையினர் திரு. சங்கரப்பிள்ளை சின்னத்துரை அவர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பகட்டிலும் படாடோபங்களிலும் முற்றகு மூழ்கியபாதை தவறி அலைகின்றனர் இன்றைய ஈழத்து இந்துக்கள் - தம்மைப்போலவே கடவுளும் இருப்பார்வன்ற மாருட்டத்தில் ஈழத்தின் ஏராளமான ஆலயங்களை இதுவரை வெறும் பகட்டுக்களின், வெளி வேஷங்களின் குதாகுளங்களாக அலங்கோலப்படுத்தி வைத்துள்ள இந்த இந்துக்களின் புதுது திருந்தவேண்டியோ இந்தச் சிறியவனின் புலமைக்கும் பணிவான பக்திக்கும் அங்கோரம் வழங்கும் பெருங்கருணைப் பெருக்காலோ, இற்றைக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் எம்குலதெய்வமான இந்த விநாயகன் என்கனவில் வெளி பட்டு ஒரு கருகிணக் கட்டளையைப் பிறப்பித்தான் அந்தநாட்சிலே எம்பெருமானுக்கு ஒரு பிரபந்தபாடவேண்டும், தமிழிலக்கியப் பரப்பில் இதுவே எழுந்துள்ள 96 சிற்றிலக்கியவகைகளுள் அன்றி 97 ஆவது வகையாகப் புதியதொரு இலக்கிய வடிவினை அமைத்துப் பாடுவதே அந்தப் புதுமை காரணமாகவென்றாலும் இவ்வாலயக் கீர்த்தியை உலக நியச் செய்ய உதந்த வழியென நம்பினேன். இதே சிந்தனையாக நான் அலைந்துகொண்டிருக்கையில் ஒர் இரவு கனவில் இனுவைக் கந்தன் இளந்தொண்டார் சபை மடத்தில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். தன்பிரணவ ரூபம் பெரும் கொலிவோடு பிள்ளை விநாயகன் என்னெதிரில் நிற்கிறுன் “நீ என்மீது பிள்ளைத் தமிழே பாடு” என்று கட்டளையிட்டு நான் மெய்சிலிர்த்து வீழ்ந்து வணங்கி ஏத்தமில்லை மறைந்துவிடுகிறேன்.

“நான் மகிழ்வதும், உள்ளம் தெரிகிழ்வதும், அருள் பொழிவதும் அடியவர்களின் உளப்பூர்வமான மெய் யண்பினால் மட்டுமே” என்று இந்தப் பெருங்கருணைச் செயல்மூலம் சொல்லாமற் சொல்லிவிட்டான் பின்னோப் பெருமான் என்பதே என் சிற்றறிவுக்கெட்டிய விளக் கமாகும். “உள்ளக்கமலமடி உத்தமஞார் வேண்டுவது” என்றார் சுவாமி விபுலானந்த அடிகரும்.

எனவே இறைவிகவாசிகளான நாம் நம் உள்ளக் கமலங்களோப் பரிசுத்தமாக்கி அவன் திருவடிகளில் சமர்ப்பிப்பதையே ஒரே நேர்த்திக்கடனாக மேலான திருப்பணியாகக் கொள்வோம்.

மேற்கொண்டு அவன் அவரவர்க்கு வெளிப்பட்டுப் பிறப்பிக்கும் கட்டளைகளை அவரவர் நிறைவேற்ற அவனே வேண்டிய வல்லமைகள் வழங்குவான். அவன் சிறியேனுக்கு இட்ட கட்டளை அவனருளாலே சில தினங்களில் பாட்டாகி சிவ வருடங்களில் நூலாகி நிறைவேறி இதோ அருள் உலாவை ஆரம்பித்துவிட்டது.

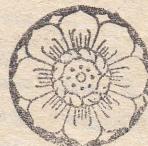
இனுவில் மேற்கு,
இலங்கை, 28-7 88

இவ்வாலயப் பஞ்சமுக விநாயகர் வாயிலில் தொங்கும் திரைச்சேலை வண்ணப்படம் இந்நாளின் அட்டையை அஸ்கரிக்கிறது. இந்த எழிலோவியத் தைத் தீட்டிய ஓவியர் இனுவில் மேற்கு செல்வன் கிருஷ்ணபிள்ளை பிரபு ஓவியரின் தந்தையும் வழிவழி அடியவருமான திரு. கா. கிருஷ்ணபிள்ளை என்னுங்கட்டடக் கலைஞர் இப்படத்தைப் புளொக்காக்குவித்து உபகரித்தார். இவ்வாலய அடியார்களான இனுவில் மேற்கு போட்டோ கனன் புகைப்படக் கலைஞர்கள், டெங்கி புகைப்படக் கலைஞர்கள் புகைப்படங்கள் உதவினர்.

இந்நாலை யாழ்ப்பாணம் செட்டியார் அச்சகத் தினர் அழகுற அச்சிட்டுதவினர். இனுவில் கந்தசவாயி கோவில் இளந்தொண்டர்சபை இதனை வெளியிடுகிறது. இந்நால் விற்றுவரும் பணம் முழுவதும் எம்பெருமான் தேர்த்திருப்பணி முதற்கட்ட நிதியாக வழங்கப்படும். மேற்குறிப்பிட்ட சிவப்பணியாளருக்கும் இந்நாலை மனமுவந்து வாங்கிப் பொருளுணர்ந்து ஒதுவோர்க்கும் விநாயகக் கடவுளின் மேலான இன்னருள் கிட்டுவதாக.

வணக்கம்

அடியவன்
ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

ஒ

சிவமயம்

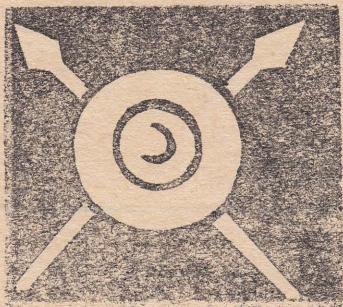
ஓம் சரவணபவ குக

கணபதி காக்க!

ஊறுபத்தி ஓருநெஞ்சால்
உளைஏத்தி நின்றனனை
எறுபத்தி எண்ணெஞ்சால்
மிகுந்தேத்த வைத்தவனே!
கந்தன் இனந் தொண்டர்மடம்!
கணவில்நான் இருக்கின்றேன்!
வந்தென்முன் நீ நிற்க
வணங்கிவிழுந் தேத்துகிறேன்.

“ பத்திகமழ் பசம்பிள்ளைத்
தமிழூன்றே பாடென்மேல்! ”
உத்தரவு போட்டங்கே
ஒருநொடியில் மறைகின்றுய்!
பொங்கியெழும் ஆனந்தம்
புஸ்லிக்க மேனியெல்லாம்,
கங்கையெழுக் கண்ணீல்நீர்
களித்தெங்கும் புரள்கின்றேன்!
இங்கினுவைப் பொங்கமிழ்தாய்
எழுந்தமுதல் உன்புகழை
தங்கநிகர் பாட்டுகளில்
தமிழ்செய்யத் தக்கவலு
தந்தருள வேண்டும்! உன்
சப்பைக்காற் கழலினைகள்
வந்தொளிர் வேண்டும்என்
வன்மனமாஞ் சிறுகோவில்!

1 காப்புப் பருவம்

காண பத்தியக் களிநெ றிக்கிலை ~
ஆண வப்பினிஅப்ப முக்கு கோல்
மாணி ஐங்கர வண்கு மந்தையை -
ஊனு றக்கமற் றுபிரிக ஞக்கருள்
ஆணை றிக்கென அமைந்த திங்குசு
பாணி யாவ்வரப் படைத்த ஒம்ஹரு
பேணு பிள்ளையை பிஞ்சினை - அரா
புனு மெஞ்சிவன் காக்க, காக்கவே!

பிரண வத்துதி பிள்ளை யாரினை
சரவ ணஞ்சுடர் சண்மு கத்தைஸ்
வரவ மைத்த இம் மண்ட லத்தையே
புரந்த ருள்புரி புனித பாரிவதி!
கரிமு கத்தவன் கருணை மிக்கவன்
உகுவு சின்னவன் ஒளிரு கீர்த்தியன்
கரியு ருக்கொள்ளும் கணங்க வீச்சை
உருகி றின்றுடன் உவந்து காக்கவே!

அங்கை யாற்சிவன் அன்று தன்சடை
தங்கு மாறுவை தண்பு எல்புரள்
கங்கை அம்மையே! கைலை யம்பொழில்
அங்கு ரித்ததோர் அங்க ஸிக்குவை
ஐங்கர ரத்தைன் - அறிவு மின்பழும்
இங்கெ மக்கிசைந் தினிது நல்கிடத்
தங்கு சற்குரு தளையுங் காக்கவே!
மங்க லத்தைன் மகிழ்ந்து காக்கவே!

தம்பி உள்ளவன் சன்னடை அஞ்சிடான்!
கொம்பு மின்னிடக் கூனி நீங்குமை
தும்பி நால்கரம் தொங்கும் அண்ணை
கம்ப மாமுகக் களிற்று வள்ளல்ள -
ரம்பன், அப்பமோ டவல்வி ரும்பியை
நம்பு தேவரின் நலிவு நீக்குவேல்
நம்பி! கந்தி! நாளுங் காக்கவே!

மட்டுண் வண்சிலை வண்டு பம்பிடும்
கொட்டு மும்மதம் கொம்பு பொங்கிடும்
குட்டி யானையக் கொண்ட சங்குடை
வட்ட நேமியான் வையங் காவலன்
விட்டு னுக்கருங் கொங்டல் மேனியன்
பட்டி ஓம்பழஞ் சாபப் பாம்புரு
கெட்டு மீண்டிடக் கிளர்ந்து காக்கவே!
தொட்டி ஷங்கரற் குழந்து காக்கவே!

பெருகிடல் பிழை பிரபஞ் சம்லாம்
தருப டைப்பினில் தவிரல் வேண்டியே
பிரண வப்பொருள் பெறுதல் வேண்டியே
கந்து கைதொழு கரங்க ஸௌந்தலை!
பிரம தேவனே! பிள்ளை யாரிவர்
வருயு கக்கவி மம்மார் தீர்ந்திட
அருளும் அந்திலை அடையும் மட்டுமே
குருவி கொக்கிடைக் கூர்ந்து காக்கவே!

கயிலை யங்கிரிக் கண்ணு தல்தர
'புயல்' எனப்புகுந் தயன்பு லத்திமிர்
இயல்பொ டுங்கிட இடர்பு ரிந்தவா!
வழிர வாசைக் ராச மன்னவன்
தயவு தன்னவளி சந்த தம்செய
இயைய நாட்டிய இன்த ஸித்திகழு
கயழுகத் தருட கைக்கு மந்தையை
நயமு ரும்புகை நன்கு காக்கவே!

வீர பத்திரா! வீம்பி னுக்கெளத்
தீர வேள்விசெய் தீயன் தக்கை
கோர மாய்க்கொலை செய்த, கண்ணுதல்
வீர மைந்தனே! ஸித்தை ஞானியை,
சர நெஞ்சிடே டினுவை வந்துறை
ஆர ணத்தனும் அரிய பிள்ளையை,
வார ணத்திளங் கண்று வள்ளலை,
நார ணற்கினி நறையை ஓம்பவே!

உலகு யாவையும் ஒருங்க லைத்திடும்
கலக வல்லபக் கஜமு கண்றனை
எலிய தாக்கியே ஏறும் பாக்கை
குலவு சூருருப் பிரண வங்கவில்
அலைசெ விக்குழ வைங்க ரத்தனையு
மலரு மீச்சை, வான வர்க்கெலாம்
தலைவன் இந்திரன் சார்ந்து காக்கவே!
கவியு கந்தொழுக் கண்டு காக்கவே;

ஆதி யந்தமிழ்க் கடியி லக்கணம்
ஓதி வைத்தநம் ஓண்ட மிழ்முனி
மேதை, வில்வலன். வாதா பியினை
வாதை யுற்றறி வித்த மாதவன்
வாதா பிநின்று வந்தெம் மூர்வரை
சோதி வானுருச் சுடர்கொ ஞத்திடும்
வேத நாயகன் வின்ன வர்கண
நாத வள்ளலை நயந்து காக்கவே;

2 செங்கிரைப் புருவம்

‘அடியாட் கள்தம் படைகொண்ட
ஆண்டவன் மார்செய் இடர்கொன் றுன்
அடியார் கூட்டங் காத்திடவே
அங்குச் பாசம் ஏந்தியவா!
நெடுமால் பாம்புச் சாபவுரு
நீங்கி ஆலங் காட்டினிலே
படையல் பூசை தரஏற் ரேயே!
படியோர் பாவம் மார்கழியில்
அடையும் சட்டியிற் பூசைசெயின்
அறுத்தின் பருளக் கேட்டவரம்
கொடையீந் தோனே! செகராசக்
கோன்செய் கோயில் அமர்ந்தவனே!
கடமார் களிற்றுக் கணபதியே!
களிப்போ டாடாய் செங்கிரை!
அடிமை ஆக்கி எமக்கெதுவும்
அளிப்போய்! ஆடாய் செங்கிரை!

பறக்குங் காவடி, துள்ளாட்டம்
பல்குங் காவடி, பாலமுதம்
நிறைக்குங் காவடி பிரதட்டை
நிகழ்த்துங் காவடி தணல் பொங்கும்
தெறுந்தீ மிதிப்பு முதற்பத்தி
சிறக்கும் வெராக் கியர்ஏத்தும்
தறந்த பால்வெண் தந்தமுகா!
கையால் தம்தலை தமில்குட்ட
மறந்துள் தலையிற் குட்டவரும்
மன், பெண், பொன்னில் குலைந்தவர்கள்
திறங்காண் செகரா சக்கருவே!
சிறுதளி இனுவை மாமன்றை!
முறம்பயில் செவிகள் மொய்த்தலைய
முக்கண! ஆடாய் செங்கிரை!
வறங்கெட மாரி வான்பொழிய
மகிழ்ந்தெழுந் தாடாய் செங்கிரை!

ஓவ்வோர் உயிரும் பிறவிகளும்
ஓவ்வோர் சோக காவியமே!
எவ்வெவ் விதமாஞ் சோதனைகள்!
எவ்வெவ் விதமாஞ் தண்டனைகள்!
ஓவ்வா மலங்கள் மூன் றினையும்
ஓடுக்கக் கோடி அடியுதைகள்!
அவ்வை தமக்கு முத்தமிழை
அருளிக் கவிகள் பெற்றவனே!

வவ்வுங் கள்ளம் வரம் கேட்கும்
மட்டமை திண்டாத் தெளிவுடனே
செவ்வி தான் நேர்வழியில்
செல்வந் தேடும் வழி கேட்கும்
அவ்வுக் கத்தார் அண்டினுவை
அரசே! ஆடாய் செங்கிரை!
எவ்வேழ் பிறப்பில் வருநோய்க்கும்
இன்மருந் தாடாய் செங்கிரை!

பொய்ம்மா மாலப் பத்தியினால்
புவியை மருட்டிப் புன்நெறியிட்
டுய்ம்மா றழிக்கும் உளஞ்சிறவார்
ஊழல் அனுகா நல்லினுவைக்
கைம்மா வேந்தே! கைநான்கும்
களிக்கும் மஞ்சம் தனிலூன்றி
நெய்ம்மா லிளக்கும் மோதகழும்
நெருங்க ஆடாய் செங்கிரை!
மெய்ம்மா தவஞ்செய் பரிசுத்தம்
விடியும் நெஞ்சன் அடியர்க்குச்
செய்ம்மா தவனே! வாதாபித்
திருநா டெராருவிப் பரஞ்சோதி
வைவான் காஞ்சி புரத்த மர்ந்த
வள்ளல் ஆடாய் செங்கிரை!
கைம்மா ரெண்ணைக் கருணைமழைக்
கணமே ஆடாய் செங்கிரை!

தாவிக ளேறி இன்பங்கள்
தழையில் வறஞ்சேர் மணங்கோடி
காலமெ ஸாம்ஹன் மண்டபத்தில்
கண்டருள் மகிழ்ந்தீ கணபதியே!
சோவிகள் நந்தெம் துணிவோட்டச்
குழச்சிகள் செய்து களைத்தவரெம்
காலினை வாரித் தாம்வீழுக்
காட்டி நகைக்கும் கணனுதலே!
காலைனச் செவ்வர் பிரபுகளாய்க்
காலிரண் மந்து விட்டுலகில்
வாலைன ஒட்ட நறுக்கி விடும்
மகிழ்விளை யாட்டுப் புரிபவனே!
பாலொடு தேனைய் அள்ளுறப்
பாலக ஆடாய் செங்கிரை!
மூலவ! வேத முழுமுதலே!
முத்தனே! ஆடாய் செங்கிரை!

கற்றூர் காட்டும் வழிகாக
 கடமை புரிந்தால் ஊரெல்லாம்
 வற்று இன்ப வளம் பஸ்கும்!
 வழமை இதனைப் புறந்தள்ளி
 முற்றும் மாருய் முதறிஞர்
 முடச் செல்வர் பின்சென்றே
 அற்றூர்! “வால்கள்” புற்றீசல்
 ஆய்ப்பொங் கிடர்கள் தாங்காமல்
 ஒற்றைக் கொம்பா! உத்தமனே!
 ஒளித்தார் உமிக்குள், முடைக்குள்!
 அற்றை அசுரன் கஜமுகனை
 அழிக்கப் பிரண வத்தினிலே
 கற்றைச் சுடராய் உதித்தவனே
 கண்கள் நெஞ்சு குளிர்ந்திடவே
 முற்றல் நிலவாம் முகந்துக்கி
 முழந்தா ஓடாய் செங்கிரை!

இலட்சம் பணத்தைக் கோவிற்காய்
 இறைத்த வள்ளல் மார் - கள்ள
 இலக்கை அடையக் கோவில்களில்
 இறைவன் ஏற்காச் செயல்தூண்டும்
 மலட்டு நெஞ்சர் மட்டமையினால்
 வந்த தன்பாற் பலநாறு!
 உலக்கை கொண்டு கஜமுகனை
 ஓடுங்க வலிமை அடித்தவனே!
 விலக்கி உலகூர்ப் பற்றென்னை
 மேன்மை உணர்வில் உய்த்தவனே!
 நிலைக்கச் சாத் வீக்குணமே
 நிமிடந் தொறுமென் நெஞ்செல்லாம்
 நிலத்தில் அமர்ந்துன் நினைவுறும்
 நிலவுக் குளிர்ச்சி மாந்துகிறேன்!
 கலைக்குள் இன்பக் கலையாக
 கஜனே ஆடுக செங்கிரை!

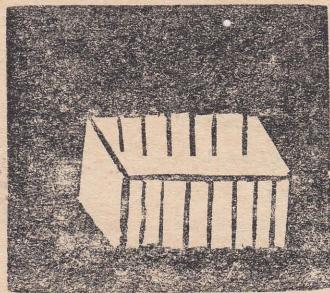
சுறவைப் பிடிக்கும் நோக்குடனே
 தூண்டில் முள்ளிலி ரூல்குத்தும்
 பிறவி வணிகர் “மனியம்” பேர்
 பிடிக்கக் கோவிற் பணிசெய்யும்
 சிறுமை அணுகாப் பெருங்கீர்த்திச்
 செகரா சப்பிள் ணயாரே!
 உறவு சுற்றம் நண்பரெலாம்
 ஒருவற் கிறைவன் தானென்னும்

மறுவில் உண்மை ஞானத்தை
 வழங்கி ஆண்ட பெருந்தகையே
 சிறுவர் வெள்ளை உள்ளங்கள்
 சின்னக் கைகள் தொண்டினிலே
 நிறைவுற் றருஞுந் தாய்நெஞ்சே!
 நிமலா ஆடுக செங்கிரை!
 குறைகள் தீர்த்தென் நெஞ்சத்தைக்
 குழைத்தாய் ஆடுக செங்கிரை!

“ஊசிக் காதுள் ஒட்டகங்கள்
 ஒருகால் நுழைதல் கூடிடினும்
 காக்காரன் கடவுளாடி
 காணல் தப்பியும் நடவாது” -
 ஏகப் பெரியன் இயம்பியதாம்
 இந்தக் கூற்றை மெய்ப்பிக்கும்
 நாசச் செல்வர் நடையின்று
 நமக்குவ் னேயும்! இந்தஅமா
 வாசை நெஞ்சர் மனமணுகா
 மண்ணும் விண்ணுந் தொழுங்கோயில்
 வாச! கணப தீச்சரத்தில்
 வைத்தாய் தந்தை கோயில்! செக
 ராசன் தொட்ட அருட்புனலே
 எழுந்திங் காடாய் செங்கிரை!
 வாசப் பூக்கள் மண்டடியின்
 மண்ணு! ஆடாய் செங்கிரை!

உன்னை ஆண்டா னய்ப்பெற்ற
 உண்மை அடிமைக் கழிவுண்டோ?
 உன்னை ஆண்டா னய்ப்பெற்ற
 உண்மை அடிமைக் கழிவுண்டோ?
 என்னைக் கொல்ல வந்தவரே
 இறந்தார் தமதே கைகளினால்!
 என்னை வீழ்த்தத் திரண்டவரே
 இழிச்தார் இழந்தார் அழிந்தார்கள்!
 இன்னும் இன்னும் உன்காலே
 இறுகப் பற்றி நின்றிடுவேன்!
 பொன்னைத் தொழுதே உணத்தொழுவோர்
 போலிப் பத்தி தனையெள்ளும்
 முன்னைப் பழையா! கார்யானை
 முகத்தாய் ஆடாய் செங்கிரை!
 தென்னங் காய்கள் சிதறுமொலித்
 திகழ்வாய் ஆடாய் செங்கிரை!

3 தாலாட்டுப் பருவம்

தங்கத் தொட்டில் தண்டா மரரச்சேக்கை
பொங்கும் நறும்பல் பூவின் பனியிதழ்கள்
நங்கின் குளிர்ச்சி நோகா விதந் தாங்கும்
அங்கம் அனைத்தும் அந்தண் ணிலாக்கத்திரோ!
கொங்குந்தண் கதிருங் குழந்து திரள்வடிவோ!
சங்குத் தொடையோ! தந்தம் சமைசிலையோ!
எங்குஞ் சற்றி ஏத்தும் இமையவர் குழ்
துங்கா! இனுவைத் தொல்தவமே! தாலேலோ!!

கனவில் வருவாய்! என் கற்கண்டுப் பாடல்
புளைவில் வருவாய்! அறங்காக்கும் போரின்ப
முளைவில் வருவாய் முழுவேளை ஏத்தும்என்
நினைவில் வருவாய்! நிமலா! நிறைஞானப்
பனுவல் பயில்வாய்! நிலவாய்க் குளிர்ந்தினுவைச்
சௌனையில் பூத்த சடரே! சிவன் தேவர்
முனிவர் அண்டர் முதல்யா வருங்கண்கள்
கனிய வூன்யாட்டக் கண்வளராய் தாலேலோ!!

துண்டப் பிலறகள் சுடருந் திருத்தந்தம்
கொண்டெங் குடிகள் காப்போனே! சக்தியினைப்
பண்டோர் அசரன் பண்டா சுரங்தன்னை
மண்டமரில் வெல்ல வழிபட்ட நற்புகழ்போல்
அண்டுங் கீர்த்தி ஆயிரமாய்க் கொண்டவனே!
வண்டு வீழிகள் மயங்கும் அறிதுயில்
கண்டெம் பக்தி களிப்பவனே! தாலேலோ!
அண்டங்கட் கெல்லாம் ஆதியனே தாலேலோ!!

நம்பாவ நெஞ்சள் நரிநாய்கள்! மத்தியிலும்
வெப்பாவந் தீர்த்து விடியீய நிற்பவனே!
மீபன் மகனே! நாதப் பிரணவனே!
இம்பர் வாழ்வில் ஏழில்கள் சுகபோகம்
உம்பர் வாழ்வில் ஒப்பில்லாப் பேரினபம்
நம்பித் தொழுவோர் நண்ண அருளுங்க
ரம்பா! எழிலா! எவிவா கணத்தோனே!
கொம்பொன் ரெடித்த குஞ்சரமே! தாலேலோ!!

சீல மரநிழலின் தெய்வீகம் உணராத -
ஆலயம் தம் உற்பத்தி அந்நிழலென் றறியாத
பாலைசெயும் தீயர் பரிவணுகா மேன்மையினால்
சோலை வனம்வாழுஞ் ககமார் கணபதியே!
காலை பகல்மாலை கங்குல் தொறுமுன்றன்
காலில் அமர்ந்தின்புண் காதல் கனிவிக்கும்
நாலும் எழில்வாயா! நல்லமுதே தாலேலோ!
பாலினிலே ஆந்தும் பண்ணவனே! தாலேலோ!!

பால்விலை ஆபார்ப்போர் பன்னாற்றுக் கொருவர் தாம்!
தோல்விலைபார்ப் போரின் தொகையோமிக! அதனால்
சால்புடைய வெல்லாம் சக்கை விலைக்கழியத்
தோல்வியறும் நல்ல தொண்டெல்லாம் இவ்வுரில்!
நால்கள் சரைக்கு நூறுகிறும் சதம் பத்து!
நால்வேதத் தாரோ நார்பூ சகரானூர்!
சேல் புலிவில் சின்னச் செந்தமிழின் செகராசன்
கால்கொள்தளிவாழுங் கற்கண்டே! தாலேலோ!!

முன்று புரமெரிக்க முக்கண்ணன் போங்காலை
ஆன்ற மகனும்உன் அருள்பெற்றுன் என்பார்கள்!
ஊன்றி உனையெண்ணும் உத்தமர்நெஞ் செல்லாமே
தோன்றி இனிமைபல தூண்டச் செகராசக்
கோன்றன் கோவில் குடிகொண் டமர்வோனே!
சண்டருள் பிரண வம்மன்னும் பிடியானை
போன்றுள் - உமையாள் - பூந்தொட்டி லாட்டவெழுந்
தேன்பா யிசைகேட்டுச் சிரித்துறங்கு தாலேலோ!

பொன்செல்வம் பூத்தார் போடும் எலும்புக்காய்
பின்செல்லும் பேதைப் பாமரர்கள் இன்பஞ்செய்
உன்சொல்லைத் தட்டி உலுத்தர் வழிசென்று
துன்பங்க ளேற்பார்! தொடரா திவர்போக்கை
இன்சொல்லால் ஏத்தும் என்றன் அரும்புதல்வர்
உன்பக்கி மூழ்கி உன்சொல் வழிச் செல்லும்
நன்னம்பிக் கைநீ் நஸ்க வரங்கேட்டேன்!
அன்பர்க் கினியா! அள்ளமுதே! தாலேலோ!

நஞ்சண்ட பண்டம் நக்கும்நாய் சாதல்போல்
நஞ்சர்தம் சார்பால் நல்லோர்க்கு மேநாசம்!
வஞ்சப் பணஞ்செல் வழியெல்லாம் துன்பனரி!
நெஞ்சந் தெளிய நீணிலத்தார் கண்டார்கள்!
பஞ்சக் கரவா! பழந்தொல் பதியினுவை
மிஞ்சும் அருளே! மேவுன் அடியர்க்கு
கஞ்சிக் கில்லாக் காலத்துங் கள்ளவழி
அஞ்சும் புனிதம் அருள்பவனே! தாலேலோ!

ஏளையச் சுறுத்த ஏவிப் படை விட்டோர்
வினையின் பயனை விரைவில் படதவைத்தாய்!
உனைநம்பி நன்றேர் உயிர்க்கும் பெருங்காப்பே!
கணைகார்த் திகையில் காக்கும் பெருநோன்பில்
நினையும் வரங்கள் நிறைந்தியுங் கற்பகமே!
தினைமா விளக்கின் செம்மை நுகர்த்தவனே!
தனியோர் மரமநீ தருவோய் பலதோப்பு!
வினைகொல் சுடரே! வேழமுகா! தாலேலோ!

4 சுப்பாணிப் பருவம்

குட்டக் குட்ட ஆசைக் குலங்கள்
 குனிந்து மூப்புவரை
 பட்டுங் கெட்டும் பண்புற் ரேங்காப்
 பாவப் புவிவாழ்வை
 விட்டு வெறுவென் மூன்மா சொலினும்
 வீரம் மனத்தில்லை!
 மட்டுண் வண்டார் மலர்கள் வனஞ்சுழி
 வண்ணச் சிறுகோயில்
 கட்டுண் டுறையும் கருணைக் கடலே!
 கலைகள் மலியினுவைத்
 தொட்டில் நிலவே! தொழுங்கால் தண்ணீர்
 சோற்றை முதல் வேண்டேன்!
 கட்டப் பஞ்சப் புலன்கள் வலுசேர்
 கருணை ஏரங் கேட்பேன்!
 கொட்டுன் கைகள்! கொன்றென் பழிகள்
 கொட்டுக் கப்பாணி!

பித்தன் 'பேயன்' ஏச்சுப் பெற்றும்
 பீடை தீர்த்தருள்செய்
 அத்தன் மைந்த! அண்ணல் கரியே!
 அடியேன் உயிர்வேண்டல்
 சுத்தம்! இன்னும் சுத்தம்! ஆன்மா
 சுடரும் பெருஞ்சுத்தம்!
 பித்தந் தெளியச் சித்தந் தெளியப்
 பிள்ளைத் தமிழ்பாட
 வைத்த கருணை வண்ணம் மறவேன்.
 மனதில் வசந்தஞ்ச செய்
 வித்தை புரிவாய்! வேகந் தீர்ப்பாய்!
 வெறுத்தேன் புகழென்றோ!
 கொத்துக் கொத்தாய்க் கொட்டிய முத்தே!
 கொட்டுக் கூப்பாணி!
 கொத்துக் கொத்தாய்க் குவிபுங் குன்றே!
 கொட்டுக் கூப்பாணி!

முப்படை தங்கள் முப்பினில் செய்த
மோசம் என்றமுவித்
தப்பிட எண்ணும் தரைஅர சர்போல்
சறுக்கிட மாட்டாய் நீ!
அப்படை உன்றன் அங்குச பாசம்
அழித்திடப் பழிமுடை,
அப்பநீ என்னை ஆண்டிட வேண்டும்!
அமரினை வைவேந்தே!

கொப்புநீ புளியங் கொப்பென நல்லோர்
 குவிந்துன் கால்பற்ற
 வைப்பவ! எனையும் மலம்நவி வித்து
 வாணிடம் தர வேண்டும்!
 சப்பெயங் கால்கள் சப்பணங்கொட்டி
 தட்டுக சப்பாணி!
 குப்பையின் நடுநான் குன்றி யென்றேங்கக்
 கொட்டுக சப்பாணி!

நோய்களின் கையில் நொந்தனை காலம்
 நூறுபல லாயிரம்நாள்!
 வாய்கிழி நூறு வாதுகளிட்டு
 மறைந்தன ஆயிரம்நாள்!
 பேய்களை வாழ்த்திப் பாடிய பழியில்
 பிழைபடும் ஆயிரம் நாள்!
 ஒய்வற ஊனுக் குழைத்தழி காலம்
 உறுபல வாயிரம் நாள்!
 காய்வுறு முயிர்க்குக் களிவளங் கூட்டக்
 கால்கதி என்றைடந்தேன்!
 காய்சின அசரன் கஜமுக ணடக்கிக்
 களிந்திமை யோர்க்கருளீ!
 தாய்மன இனுவைத் தண்ணளி ஈச
 தட்டுக சப்பானி!
 நோய்மலம் தீர்த்தென் நோபவம் போக்க
 நுளித்தடி சப்பானி!

பெருமழை காற்றுப் பேயிடி மின்னல்
 பிய்த்திட இரவுபகல்
 அரசடி தோறும் அமர்ந்தடி யார்க்கோ
 அரண்மனை அருஞ்சுசங்கள்
 வரமருள் எனியோய்! வறியஇல் தன்னில்
 மகிழ்ந்தினுவை யுறையும்
 கரிமுக அண்ணேல்! கவின்மனை தோறும்
 கனிந்துனை முதலிருத்தும்
 பெருமையுங் கொண்டாய! பிள்ளையங் குருவே!
 பேதையெற் கிரங்கியிடர்
 தருமலம் நீக்கித் தண்ணளி சேர்த்துச்
 சஞ்சலம் தீர்த்தசூளி
 வருதுயர்ப் பிறவி வளர்க்கதை முற்றி
 மகிழ்ந்தொலி சப்பாணி!
 இருக்கரந் தூக்கி இன்னெலி கூட்டி
 இசைந்தொலி சப்பாணி!

அண்டர்கள் பூத அருங்கணத் தவர்கள்
 அரன்மை அரிஅயனே
 டண்டிய சித்தர் அனையவிஞ் சையர்கள்
 அருந்தவ ரிசிமுனிவர்
 தொண்டர்கள் குழுஞ் சுடர்ச்சிறு கோயில்
 சுகித்துறை வேழமுகா!
 பண்டையுன் சாபப் பங்கமுன் நிலவும்
 பலதொலை தூர நின்றும்
 தண்டனை நீக்கந் தரவரங் கேட்கும்
 சால்புறுங் கணபதியே!
 மண்டிய பாவ மலைபிடி மண்ணேய்
 மாய்ந்திட எனக்கருளி
 முண்டக மலரின் முத்தொளிர் கைகள்
 மோதுக சப்பானி!
 வண்டிசை பாடும் மதம் பொழி வேழம்
 மகிழ்ந்தொலி சப்பானி!

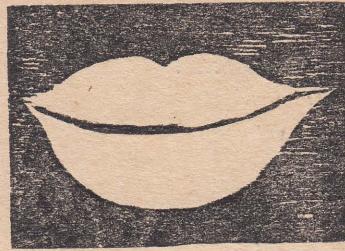
"மடமிலை! வளர வளவிலை!" என்று
 மண்ணடகள் உடைப்பவரை
 "இடமிலை வளர எழும்புமின் குடிகள்!"
 எனஇடர் செய்பவரை
 அடியவராக அடைபழி இல்லா
 அருள்மிகு கணபதியே!
 "புடமிடும் நெஞ்சாம் புனிததில் பலவாய்ப்
 பொலிந்திட நீர்திருந்தி.
 இடம்பல, நான்வாழ இருப்பிடஞ் செய்மின்!"
 எனுமுன துளமறிந்தேன்:
 கடமலி ஞானக் களிறுன கால்கள்
 காசினி ஆளல் சொல்லிக்
 கொடைமலி கையால் குங்கும மேனி
 குழைந்தொலி சப்பானி!
 பொடிபட விளைகள் பொலிவுற இன்பம்
 போடுக சப்பானி!

குத்திர மாடு சுற்றிடு மாறு,
 கந்தர அனுபவங்கள்
 பூத்திட வின்றிப் போமஅவ நாளைப்
 பொன்செயும் வகையினிலே,
 ஊத்தையர் வேட உலுத்தர்கள் குழ்ச்சி
 உதவிடப் பலவழியில்
 காத்திர உன்மை கணக்கில தெளிவாய்க்
 கண்டுயர்ந் தேன்! குடுமி

நாத்திகர், குறிவை நாடகக் குருக்கள்
 நஞ்சடி படுதவிலா
 முத்துவெ வினுவை முதல்களி இறைவா!
 மொய்ம்புறச் சாத்விகமே
 மாத்திரைப் பொழுதும் மனமுறங்கேனே!
 மகிழ்ந்தடி சப்பானி!
 கோத்துன கால்கள் குவிரந்தமர்ந் திங்கே
 கொட்டுக சப்பானி!

அடிமுடி தேடி அலைந்துலைந் தகந்தத
 அடங்கிய அரிஅயன்கள்
 அடிமைசெய் சிவனுக் கருமகிழ் மகனே!
 'ஆளவெறிச் சுயநலத்தால்
 'அடிகொடி' பார்த்தே ஆலயநீதி
 அறைபவர் அனுகவிலா -
 நடுநிலை யாளர் நன்மனத் தொண்டர்
 நண்ணீடும் பதியரசே!
 கடிகமழ் கொன்றைக் கருங்குரங் கின்வாற்
 காய்பல ஆடினு வைக்
 குடிலுறை குன்றக குங்கும மே! நாள்
 கொள்பவர் சாணிமஞ்சள்
 பொடியிலும் மண்ணின் பிடியிலுங் குந்தி
 டி, அறுகில் எழுவோய்!
 படபட வென்றே பலதிசை அதிரப்
 பயிலுக சப்பானி!

என்னுயிர்க் குயிரே! இன்களிப் பிழிவே!
 இசைந்தொலி சப்பானி!
 தென்மொழித் தமிழின் தீஞ்சவைப் பாட்டே!
 திகழ்ந்தொலி சப்பானி!
 மின்மருங் கடியார் மிகவலம் வருவோய்!
 விழைந்தொலி சப்பானி!
 பொன்பொலி கொன்றைப் பூம்பொழி வோனே!
 போடுக சப்பானி!
 மின்துடி காரின் மிகுமழை விரதம்
 விண்டொலி சப்பானி!
 என்புரு கருளின் இருபிறைத் தந்தி
 எழுப்புக சப்பானி!
 மன்செக ராசன் வாஞ்செஞ்சில் வந்தோய்!
 மகிழ்ந்தொலி சப்பானி!
 துன்பமொன் றில்லாச் சுக்கயஞ் சேர்க்கச்
 சுடர்ந்தடி சப்பானி!

5 முத்தம் பருவம்

இமயத்சில் பார தத்தை
எழில்வல மருப்பி ணலே
அமைவுற எழுதி வைத்த
அண்ணலே! வளர்ப்போம் சைவ
சமயமன் பவர்பி மைக்குஞ்
‘சந்தர்ப்பம்’ வளர்க்கும் இற்றை
நமனுல கத்தில் உன்றன்
நல்லருள் சட்டம் ஒன்றே
எமதுயிர் இலக்காய்க் கொண்டோம்.
இனுவையில் முதல்நாட் உண்டு
கமழ்வுறங் கோயில் ஆர்ந்த
கற்பகா! அண்டங்கோடி
சுமைமிகுஞ் சுடர்வ யிற்றேய்!
தூயனே! அருள்வாய் முத்தம்!
இமைப்பறு நாட்டத் தேவர்
ஏத்தவே அருள்வாய் முத்தம்!

ஓருமுகத் தோடுங் கைகள்
ஒரைந்து கொண்டாய்! ஐந்து
திருமுதத்தோடும் பத்துத்
திருக்கரம் மிகுவொய்! பண்டைச்
செருமுகத் தொற்றைக் கொம்பால்
சிதைத்தவா அசரன் தன்னை!
ஓருமுக மாக என்றன்
உளமுடல் வாக்குன் பாதம்
கருதிடும் இன்ப நாளோக்
கடிதினில் அருள்செய்வாயோ!
அரசனச் செகரா சன்றன்
ஆங்கையால் நிறுவப் பட்டுப்
பெருகருள் புரியுஞ் சின்னப்
பிள்ளையே! அருள்வாய் முத்தம்!
அருகமர் குடிகள் காக்கும்
அண்ணலே! அருள்வாய் முத்தம்!

பொன்பொலிந் திலங்குங் கொன்றைப்
பூமழைப் பொலிந்தி ருப்போய்!
அண்பரின் உள்ளப் பூக்கள்
ஆயிரம் அடிகள் மொய்ப்போய்!
என்பனி வெற்றி எய்த
இன்னருள் என்றும் செய்வோய்!
இன்சுவ மோத கங்கள்
இடுநெய்யில் வதங்கும் ஒசை

உன்திருக் கோயில் பொங்க
உவப்பவா! நகர்த்தி ருச்சி
நன்மலை உச்சி நன்னை
நாடுல கோப்பும் ஈசா!
என்மனம் நிறைக்கத் தாங்கள்
ஈந்தவா! அருள்வாய் முத்தம்!
தென்றமிழ்ச் செகரா சன்றன்
தெய்வமே! அருள்வாய் முத்தம்!

வெப்பினுற் பூம ரங்கள்
வீந்தன! பூக்கள் இல்லை
அப்பெரு மான்பு சைக்கென்
ரமுததின் திரன்க வீக்க
ஒப்பரு மகத்தி யன்றன
ஒண்கமன் டலஞ்ச ரித்தோய்!
இப்புவிக் கிந்தோய் அந்தாள்
எழில்விரி காவி ரித்தேன்;
சப்பையங் காலா! வள்ளி
தழுவிடக் குகளை வைத்தோய்!
முப்புரி நூன்மார் பையா!
மூர்வி கந் தன்னில் ஊர்ந்தோய்!
அப்பனே! இனுவை முத்த
ஜைனே! அருள்வாய் முத்தம்
கொப்புளம் ஆட்டும் ஆசைக்
குரங்கிற அருள்வாய் முத்தம்!

தும்பிக்கை ஈசா! உன்றன்
தும்பிக்கை மீதி லான
நம்பிக்கை ஒன்றே என்றன்
நலந்தரு முதன்மைக் கையாம்!
வெம்பிக்கை கூப்பி உன்னை
வேண்டிடும் துயரில் எல்லாம்
சம்புகுமாரா! வந்து
சடுதியில் துன்பம் தீர்ப்பாய்!
தம்பழி தீர்க்க நிற்போர்
தஞ்சமே! கைலாயத்தில்
நம்பனூர் கோயில் முன்னால்
நன்னுவோய்! அடியார் குட்டிக்
கும்பிடுந் தோப்புக் கர்னம்
கொள்பவா! இளமைக் கோவே!
செம்பொனே! தாராய் முத்தம்!
செகராச! தாராய் முத்தம்!

பேர்த்தி மஞ்சம் பூசிப்
 'பெரும்பணி' செய்தோ ராலே
 ஊர்பட்ட பாடே போதும்!
 ஒயிலொன்றும் வேண்டா மையா!
 ஊர்விட்டே ஓடா திங்கே
 உவந்து நீ இருந்தாற் போதும்!
 வேர்வெட்டி ஆஞக் காளிம்
 மேதைகள் புரியுஞ் சண்டை
 மார்த்தட்டும் வீரம் உன்றன்
 மலிசவை அருளாந் தேனில்
 ஓர்சொட்டுஞ் சவைக்கா மையால்!
 உத்தமா! கதிர்தி திங்கள்
 நேர்கண்கள் மூன்றாய்க் கொண்ட
 நித்தனே! இனுவைத் தாயே
 கூரிகெட்டு மலங்கள் சாயக்
 குஞ்சரா அருள்வாய் முத்தம்!

வெள்ளிய திருநீற் ரூலே
 மினிர்கண்டி கைமாலையால்
 ஓள்ளிய சைவம் முன்னேர்
 உயர்த்தினர்! இன்றே இங்கே
 கண்ணிலுல் சாரா யத்தின்
 கருணையால் சைவம் மீக்க
 * வள்ளல்கள் * புகுந்தார்! இந்த
 மாண்பினார் கொம்பு டைத்துத்
 தள்ளியே கவிய கத்தின்
 சன்னதம் அடக்கி யாண்ட
 தெள்ளிய தர்மக் கோவே!
 திருமுறை கள்தொ குத்த
 கள்ளமில் பக்தன் நம்பி
 களித்திட அமுது கொண்ட
 வள்ளலே! அருள்வாய் முத்தம்!
 மழகனி றருள்வாய் முத்தம்!

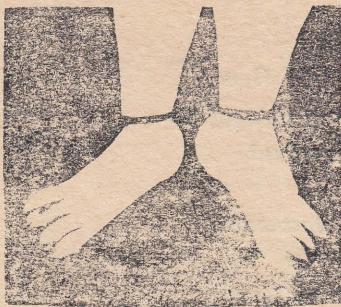
அரசடி, ஆற்றின் ஓரம்
 ஆம்பல இடங்கள் தோறும்
 பரிவுடன் அமர்ந்தே பக்தர்
 பாவிள நீரில் ஆடிப்
 பெருவரம் அருளும் ஞானப்
 பிள்ளையே! அறுகம் புல்லைச்
 சொருகிய சாணி தன்னில்
 தோன்றியும் அருள்செய் வோனே!

அருள்மொழி அவ்வை வேண்ட
 அளித்தவா முதுமைக் கோலம்!
 பிரம்மனு பம்மேற் பாதி!
 பிறபாதி மனித ரூபம்!
 உருவமை வேழ வேந்தா!
 ஊர்முதற் கோயில் ஈசா!
 களிமுக! அருள்வாய் முத்தம்!
 கதிர்மதா! அருள்வாய் முத்தம்!

சக்கரம் திருமாலுக்கு!
 சால்வயி ரவற்குச் சூலம்!
 ஒக்கவே முருக னுக்கு
 ஒருதனிச் கடர்வேல் போல
 விக்கினங் களையும் நிற்கோ
 வீசுபா சாங்கு சங்கள்!
 துக்கங்கள் துயரஞ் சூழில்
 தொல்லைகள் பிணிகள் சேரில்
 உக்குநீர் விழிகள் வேண்ட
 ஒடிவந் தெம்மைக் காப்பாய்!
 சர்க்கரை பஞ்சுத் தேவில்
 சமைத்தமோ தகத்தில் மோக!
 முக்கணை! ஏழை பேற்கும்
 முனைந்தருள் புரிவாய் முத்தம்!
 திக்கெலாம் வணங்குங் காப்பின்
 திண்ணியா! அருள்வாய் முத்தம்!

குலுங்கிடத் தொந்தி தொப்பை
 குழைந்திடச் செவியி ரண்டும்
 இலங்கிடும் அணியங் கங்கள்
 எழில் பெறக் குலுங்கும் வண்ணம்
 நலந்தரு நடனஞ் செய்தாய்!
 நகைத்த அச்சந்தி ரற்கும்
 உலைந்துடல் தேயுஞ் சாபம்
 உறுத்திஸை! நமைவ ருத்தும்
 மலங்கெட இனுவை மண்ணில்
 வந்தநால் வாயின் ஈசா!
 விலங்குகள் கொடுமைக் கஞ்சி
 வேற்றய ஊர்கள் தோறும்
 புலம்பெயர்ந் துறையும் பக்தர்
 புலன்தொறும் உறையும் ஐயா!
 சிலந்திகள் வலையாய்ச் சூழ்ச்சி
 சிலைத் தெமக் கருள்வாய் முத்தம்.

6 வருகைப் பருவம்

முத்தமிழில் முக்கணியில்
மும்முரமாம் பித்துடையாய் !
வித்தைகளில் வேலைகளில்
மேம்படுவோர் தொழு ரிதறவா !
மத்தகமா மழகளிறே !
வைத்துவன்றன் பெயர்கொண்ட
சித்துமிகு செகராச
சேகரன் மன்றங்களினால்
இத்தலைமு ரைகலையில்
எழுச்சிபெற வைத்தவனே !
பத்தர்தொழும் உன்னருளால்
படைப்புமுதல் ஜந்தொழிலும்
ஒத்தியல் ஒண்கரங்கள்
ஒரைந்தாய்க் கொண்டவனே !
சத்தியத்தின் திருவுருவே !
சகங்களிக்க வாராயோ !

தீரமிக்க தூர்க்கைவெறிக்
ஒன்மகிடன் தனியழிக்க !
வீரபத்தி ரக்கடவள்
வீழ்த்தவெறித் தக்கனினை !
குரபன்மன் ஆட்சி கொலச்
கடர்வேலன் எழில்முருகன் !
கூரகந்தை அயன்தலையைக்
கொய்தடக்க வயிரவனூர் !
ஊரைந்தார் தம்மையெயி
ஊட்டசூர், அறநிழல்கள்
வேரையெரி செய்யசூர்
வீழ்த்த எவர்த் தருவாயோ ?
சுரமற்ற ஜிமுகணை
இன்மருப்பால் ஒடுக்கவரு
வாரணமா முகத்தவனே
மாண்குழவீ வாராயோ !

அழகுமயில் கருக்கிரங்க
அடியாட்கள் தமக்கருள
பழித்துணைநன் பர்க்கிரங்கப்
பந்தம்பிடிப் போர்க்கிரங்க
குழிபறிப்பு கொலைகடத்தல்
கூத்துதவு வோர்க்கிரங்க
வளமிஞ்த வள்ளல்லர்
மலியுமிந்த நாட்களிலே

பழவினைகள் பயக்கெழிய
பழியகலும் வழிதழுவ
அழுபவருக் கிரங்கவென
ஜந்துகரன் நீயொருவன் !
எனிமைமனத் துறவிகளில்
இனிய இசைத் தேன்மழையில்
வழியும் அருள் அன்னையரில்
வாழ்பவனே ! வந்தருளாய் !

எத்தர்சிலர் எமன்பாசம்
எடுத்தனிந்து பூணூலாய்
எத்தனையோ சண்டைகளை
இனைவிலே மூடடிடினும்
மெத்த உளர் என்போலும்
மெய்ம்மைதிகழ் அந்தணரும் !
உத்தமநல் லடியவரே
உமைக்காப்போம் அஞ்சல்ளன
நித்தமெமக் கருஞ்சின்ற
தீரைநிலவுத் தாய்நிழலே !
பத்திமிகும் வேற்றுரைன்
பணிவுமனப் பூசகரின்
கத்தாருட் பூசைபெறும்
துய்யவனே வாராயோ
முத்தினலம் நல்கினுவை
முலிகையே வாராயோ !

எடுத்தெறிந்தார் அந்தியர்கள்
எத்தனையோ உன்சிலைகள் !
இடித்தெறிந்தார் அந்தியர்கள்
எத்தனையோ இன்தளிகள் !
விடுத்தனையோ அத்தனையும்
மீண்டெழும்ப வைத்தவனே !
எடுத்தெறிந்தார் இடித்தெறிந்தார்
திருந்தலீடும் தெரியவில்லை !
அடுத்தின்னும் எத்தனையோ
அற்புதங்கள் இதுபோல
நடத்திடுவேன் என்பான்போல்
நகைபூத்து நம்மினுவை
இடுக்கணைலாம் தீர்த்தமர்ந்த
என்குஞ்வே வாராயோ !
ஒடுக்கமிலா ஒங்காரத்
துள்ளொளியே வாராயோ !

“ஆமாங்க சாமி” சொல்லும்
 அசல் எச்சில் கும்பல்களால்
 சீமான்கள் பலரின்று
 சீ ! அதுகள் ! ஆனார்கள்
 நாமார்க்குங் குடியல்லோம்!
 நல்லவைகள் சொல அஞ்சோம்!
 கோமான்நம் செகராசன்
 கோயிலிடங் கொண்டவனின்
 தூமாக்கைத் துணை பெற்றேழும்
 தொண்டர்நாம்! எனப்பாடும்
 பாமார்க்கப் பணிகாக்கும்
 பண்ணவனே! போராடும்
 நோமாற்றிச் சுகமீயும்
 நுண்ணருளே! வாராயோ!
 ஓமோங்கும் பெருமானே
 ஒண்களியே வாராயோ!

தந்திரமாய்க் கறைசேர்த்துச்
 சப்பகுட்டிக் கறைசேர்க்கும்
 விந்தையிகும் வள்ளன்மை
 மேவாத சிறியர் நாம்!
 நொந்தழுதோம் நாறுமுறை
 நுண்ணீயலுன் அடிகானே!
 செந்தமிழாள் கோலோச்சத்
 திகழ்சிங்கை தனிலாண்டான்
 தந்ததளி இனுவைமுதற்
 சாமியென வந்தவனே!
 தந்தமுகச் கந்தரனே!
 சார்ந்தமுவா னேர்க்குதவும்
 திந்திமீதோம் திருநடனத்
 திகழ்சப்பைக் காலழகா!
 வந்தருளாய் மண்டபத்தில்;
 தாள் தொழுநாம் வந்தருளாய்!

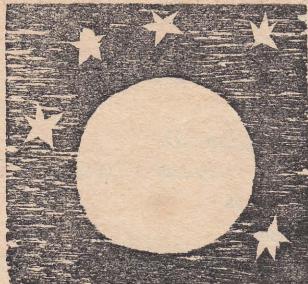
நிம்மதியும் ஆறுதலும்
 நிறைந்த உருப் பார்த்தாலே
 எம்மணங்கள் சஞ்சலஞ் செய்
 இடரெல்லாம் போய்கலும்!
 அம்மம்ம என்ன சுகம்!
 அஞ்சவைகள் ! ஆனந்தம்!
 மும்மதத்து வேழமுகா!
 முக்காலம் உனர்ரிசிகவி

தம்மாலர னந்தந்தான்
 தழைக்கின்ற காலம் போய்
 “அம்மா” என் றரையுண்ணும்
 ‘அரிசி’களால் ஊரழியும்
 இம்மாயக் கலியினிலே
 எழில்ஞானம், உண்மைகளை
 நம்மணையோர் நயந்தறிய
 நண்ணியிங்கு வாராயோ!

ஒடுங்கி எல்லா முனைப்புகளும்
 உளமார நிரந்தரமாய்
 அடங்கியுள்ளன் அடியிலமர்
 அந்நெஞ்சின் துயரீதுருவித்
 தடங்கருணை யாற்போக்கித்
 தருபவனே போக்கியங்கள்!
 நடமாடுஞ் சுமைதாங்கி
 நான்வந்துன் சரண்புக்க
 அடிநாளில் எனக்குள்ளே
 ஆகிவளர் இன்னமுடே!
 தடுமாறி நான்வியந்து
 தரிசிக்கத் தந்தவனே!
 அடிநெஞ்சை அரித்ததுயர்
 அருள்நிலவால் தீர்த்தவனே!
 நடம்போலும் அழகுநடை
 நடந்திங்கே வாராயோ!

நுனித்தறிய நுனித்தறிய
 நாறுசுகம் இன்பங்கள்
 சனித்தெழும்பி ஆனந்தச்
 சன்னதங்கள் த்ருகின்ற
 கனித்த அருட் கணபதியே!
 காசினியில் உன்போல
 இனித்த பொருள் கற்கண்டோ?
 இன்கனி தென் சருக்கறையோ?
 பனித்த சடைப் பரன்மைந்த!
 பைந்தமிழச் செகராசன்
 சௌனத்தமனப் பத்தியினால்
 தொட்டதளிச் செஞ்சடரே!
 வினைக்கடலாம் மேதினியர்
 வெம்முகங்கள் விழித்தபழி
 இனிப்புரியோம்! எழில்முகவா!
 எமைப்பொறுத்து வாராயோ!

7 அம்புலிம் பருவம்

சந்திதழ்ப்பா சிப்பகுப்பு
 சேருமோத கம்ஹடைத்தெங்கோ /
 தானத்த தானத்த
 சந்தநடம் ஆடிடநீர்
 தக்கநந்தி தாளமிடுவான் !
 ஆவதன்மை ஒற்றுமைகள்
 ஆர்ந்த இருளீர் மகிழ்ந்தே
 ஆடிடவா அம்புவிவா ! வா !
 மேலவன் நீ வானிலென்றும் !
 மேலவன்மண் விண்ணிலவன்
 மேன்மைசமம் கொண்டவர் நீங்கள் !
 சாலுநண்டன் இந்திரரங்குச்
 சந்திரன் நீ ! தந்தமுகன்
 தானுமிந்தி ரற்கினியவன் !
 மாலையொளிர் கின்றவன் நீ !
 வணங்கு மனபர் குட்டுமலர்
 மாலையிலொ விரவன் ஐங்கரன் !
 மேலும்பலவி தங்களிலே
 வெண்ணிலவே கரிமுகனை
 மிகநிகர்த்தாய் ஆடிடவா ! வா !
 பாலெனவே பசியமணை
 பளபளக்கும் சன்னிதியில்
 பண்ணவானே டாடிடலாம் ! வா !
 சிலமிகு பாலகராம்
 சிறந்தஇளந் தலைமுறையின்
 சிறுகரங்கள் திகழ்த் தினுடைவக்கன்
 வேலவனண் டைமஜீனயை
 விட்டுவந்து பங்குறவே
 மேவிவிளை யாடிடவா ! வா ;
 பாலகர்தம் பண்ணிசைகள்
 பம்புமருள் மண்டபத்தில்
 பாடிமகிழ்ந் தாடிடலாம் ! வா !
 * * *
 சேர்ந்துமகிழ் காதலர்க்குச்
 தென் மழையாய் ஒளிபொழிவாய்
 தீயத்திடுவாய் பிரிந்திருப்போரை !
 சோர்ந்துபிரிந் திருக்குமந்தச்
 சோடிகளும் மணங்குலவிச்
 சுகிக்க அருள் செய்யுமெங்கள் கோ !
 * மோதும் அகம் = மோதகம்

ஹர்ந்திடற்கென் ரேருவழியே
 உனக்குளதெம் ஆண்டவற்கோ
 உலகமெலாம் ஞனவுலாத்தான் !
 நேர்ந்தபழிச் சாபமதால்
 நித்தத்தித்தம் தேய்ந்துவளர்
 நிம்மதியில் வாழ்வுபடைத்தாய் !
 சார்ந்துடல் கோயிலொரே
 சமயம்முழு உருவுடனே
 தண்ணளிசெய் இன்பன்னங்கள் கோ !
 ஆர்ந்தபல பேதமும்முள் !
 அத்தனையும் மறந்தெமய்யன்
 அஸ்பிலிஜெந் தாட அழைத்தான் !
 தீர்ந்துஞ்சு சாபமெலாம்
 சிரடையத் துண்ணெவே
 தெண்ணிலவார் அம்புவிவா வா
 கூர்ந்துகளி கண்குளிரக்
 கூத்திடல்நீர் காணவுளோம்
 கொஞ்சொளியார் அம்புவிவா வா !

கோயிலுனக் கிளைவெள்ளைக்
 கொம்பனுக்கோ கோயில்பல !
 கொன்றை நிழற் கோயில்தனில்வா !
 சாயலொளி பகவிழப்பாய் !
 ந்திரன் நீ ! ஆஜெபுகன்
 தாங்குமொளி சந்ததமுந்தான் !
 ஆயும்புவி மானிடவர்
 அமெரிக்கர் அறிந்திடவும்
 அடிதொடவும் எளிமையடைந்தாய் !
 தூயசிந்தை ஞானியரும்
 தொன்மறையும் தேவருமே
 சொல்லவிய மருமமெங்கள் கோ !
 ஆயபல வெற்றுமைகள்
 அறிந்திருந்தும் அருள்மிகையால்
 அண்ததுவிலோ யாட அழைத்தான் !
 தேயமெலாம் ஒளிபொழிந்தும்
 தெரிந்தொருநாள் விழுவெடுக்கார்
 சிறுமையுன தொழிக்கநிழைத்தான் !
 காயுமன் தொளியிரவில்
 கள்வர்பயம் குறைக்கு மந்தக்
 கருணைதனை நிலைந்தமழுத்தான் வா !
 நாயகனஞ்சு செகராசன்
 நல்லசிங்கை நகரமர்ந்தோன்
 நாட்டுதனி அம்புவிவா ! வா !

* * *

மோதகத்தோ டவல்பொரிகள்
 முக்குவரை உண்டிடவே
 முக்கணிறை தந்தருள்வான் ! வா !
 ஆதரவாய் ஆடிடக்கால்
 அணைத்து விளையாடிடக்கை
 அருள்புரிவான் அம்புவிவா ! வா !
 மாதமுழு தும்சுலவி
 மன்னுலகக் காவல் செய்வோய் !
 வழங்குமிறை சம்பளமும் ! வா !

ஆதியீல்தான் ஆடநடம்
 அங்கமெல்லாம் துள்ளநகை
 மாடியடை சாபம் விலக்கிக்
 காதலுடன் ஆவணியின்
 கண்சதூர்த்தி தனிலுனையும்
 கண்டுதொழில் புண்ணியமென்பான் !
 நாதமுதல் 'ஓம்' ஓலியின்
 நாயகனும் தந்தமுகன்
 நன்னீணுவைக் கோயில்தனில் வா !
 வேதியர்க்குங் கிதமன்றி
 சேதமன்றி வேடமன்றி
 வேண்டும்மனத் தூய்மையே என்போன்
 பூதலம்மேல் கீழ்உலகிற்
 புண்ணியர்கள் நெஞ்சுருசப்
 புரியநடம் அம்புவிவா ! வா !

தேய்ந்தருகித் திரும்பிவளர்
 சிறுமைதருஞ் சாபமதைத்
 தீர்த்துவிமோ சண்தரல்கூடும் !
 பாய்ந்துணேயே தமுவவெனப்
 பரிதாவிக்கும் பொங்கலைகள்
 பார்த்தடையும் உன்பயழுந்தான்
 ஓயந்திடவே ஆழியன
 துந்தல்லிடு மாற்றுள்வான்
 ஓய்யெனவே அம்புவி வா ! வா !
 ஆயந்துமயிழ் நால்பலவும்
 ஆக்கியெழில் நால்பலவும்
 ஆன்றதமிழ் காத்துவளர்த்து
 தீந்தமிழ்ச்சிங் கையரசர்
 திருவரிசை தனிலுதித்த
 செகராசன் மெய்த்தளியின்கண்
 வாய்ந்தமனப் பக்தர்குழாம்
 மண்டியமர்ந் தேமகிழ்
 வைக்கநடம் அம்புவி வா ! வா !
 தோய்ந்துமழைக் கார்த்திகையில்
 தொாவிரதம் பேண்டியர்
 சொக்கநடம் புரிந்திடவா ! வா !
 தீந்திமிதோம் தாளமிடச்
 சேர்ந்துநந்தி மத்தளமும்
 செய்யநடம் அம்புவிவா ! வா !

* * *

அடித்தொண்டர்க் கருளவென
 அசையாமல் குந்துவதால்
 அமைந்த உவ மைத்தொடராடும்
 பிழித்து வைத்த பிள்ளையெனும்
 பெரும்பட்டம் கொண்டவரும்
 பேழையிற் றைந்து கரத்தோன் !
 நடத்து திரு விளையாடல்
 நர்த்தனங்கள் யாவுமிவன் !
 நல்லடியர்க் காகப்புரிவோன் !
 எடுத்தபனி இன்னிறவை
 எய்துலை கோர்வணங்கும்
 எங்கள் குரு ஞான முதல்வன் !

கொடுத்தமரி யாதையிலே
 ஒளிர்ந்துவர வில்லை யெனில்
 கூனுபிறை அம்புவி நீ ஆஃ!
 அடுத்துநடக் கும்ஹனக்கே
 ஆயிரமாம் விக்கினங்கள்!
 ஆடிடவா அம்புவிவா! வா!
 ஓடித்த வொரு மருப்பதனால்
 உருப்பெரியன் கஜமுகனை
 ஒடுக்கியெலி வாகனங் கொண்டோன்!
 விடுத்தஅழைப் பைமதித்து
 விண்ணதுறந்து வந்திடுவாய்
 வெள்ளியஆம் புலி! உடனேவா!

பாபமெலாந் தீர்த்தடியர்
 பவநலிவைப் போக்குபவன்
 பாகனிலா ஆணைமுதல்வன்!
 சாபமெலாந் தீர்த்தருளிச்
 சர்ப்பவரு நீங்கிடமால்
 தண்ணருள் செய் கண்ணுதல் மெய்யன்!
 பாடுணையும் பாவலர்க்குப்
 பல்பரிசு தந்து தமிழ்
 பல்குவளாம் உய்த்த சிங்கை தன்
 கோபரவி வைத்ததளி
 கூடிமகிழ் ஆணைமுகக்
 கொண்டலுடன் ஆட இங்கே வா!
 நீ பெரியன் என்றிதிமர்
 நெஞ்சிருக்கும் என்றிடலோ
 நீறுநிலை இந்தநொடியே!
 வா பெரியன்! தாகவிதை!
 வாழியெனக் கச்சியப்பன்
 மாண்கபிலர் அருணகிரியார்

பூ பொழியன் வையடியர்ப்
 புகழ்ந்த சேக்கிழார் போன்றுர்
 போற்று மிறை எங்கள் களிற்கிறேன்!
 கோபமுற முன்குதித்துக்
 கோயிலிடை வந்திடு வாய்!
 கொங்கொளிசேர் ஆம்புவிவா! வா!

பட்டுநிலா! பவழ நிலா!
 பாவிலெல்லொம் ஒளிருநிலாப்
 பட்டமெலாம் பெற்ற அம்புலீ!
 சுட்டபனம் பழம்போத
 தூயவொளி தான் கருகிச்
 சோர்ந்துவிழ முன்னம் வருவாய்!
 மட்டவிழ்பு மாலைகளை
 மலைமலையாய்ச் சூட்டடியர்
 மங்கலமாம் எங்களிறை! கால்
 தொட்டெழுந்து சுந்தரமாய்த
 துள்ளுநடம் ஆடுவதால்
 சொர்க்கசுகம் நண்ண வருவாய்!
 கெட்டவர்கள் கிட்ட விடாக்
 தீதவொலித் தண்டையடிக்
 கீர்த்தியனே டாடிட வா வா!
 கொட்டமடங் கிடவ சுரர்
 கும்பலழி வெங்கரியின்
 குட்டி துதிக் கைதழுவ வா!
 கொட்டுமுழக் கோசைநடு
 கொஞ்சொலி யாழ் ஒசை யொடு
 கொள்கைநடம் ஆடிட வா வா!
 பட்டழிந்த இலக்கண சுந்
 தரியவளின் பழங்கதையைப்
 பற்றியுணர்ந் தம்புவிவா! வா!

8 சிற்றில் பருவம்

வசையால் சோர்ந்தும் வாழ்த்தில் கொழுத்தும்
வழியே தவருக,
பசியால் நொந்தும், பணத்தால் மீந்தும்
பாவம் நினையாத,
அசையா உறுதி அள்ளித் தந்த
ஆண் முகவோனே!
நிசமாய் அறமே வெல்லும் ஈற்றில்!
நில்லவ் வழியென் போய்!
இசைய என்றும் என்றும் வெற்றி
ஈவோய் அறத்திற்கே!
திசைகள் தோறுஞ் சென்றுள் கோயில்
திகழ்த்து செகராசன்
நஞ்சயோ டினுவை நகரில் பண்டு
நாட்டைங் கையோனே!
காலுன் வீதி மனவில் கட்டெடம்
கவினில் சிதையேலே!

கொன்றை மரங்கள் குளிர்பூ நீழல்
கொஞ்சம் உள்வீதி
ஒன்றும் பொலியும் ஓளியார் மனவில்
உவகைச் சிறுபெண்கள்
அன்றிக் கூடிச் சொகுசாயக் குந்திச்
சுடருஞ் சிற்றில்கள்
ஒன்றுய்ப் பலவாய்ச் செய்தோம்! இந்கே
ஒடி வருகின்ற
கன்றுக்களிறே! கஜமு கத்துக்
கயமை அசுரனினை
அன்று சிதைத்த வாறெறஞ் சிற்றில்
அழிக்கா தருள் செங்க!
வென்றிக் கரசே! வேழத் தெழிலா!
மிதியேல்! சிதையேலே!
உள்றன் உண்மைத் தொண்டர் செய்த
ஒள்ளில் சிதையேலே!

நோனம் எங்கும் எங்கும் பரவ
நாளும் அருள்வோனே!
ஈனத் துன்பம் துயரந் தீர்க்க
ஏத்த அருள்வோனே!
கூனும் வயதில் கூட ஆசை
குறையாச் சண்டாள
ஏனக் கூட்டம் போலேம் நாங்கள்!
எப்பழி யுஞ்செய்யோம்!

நீநன் ரென்ப மட்டும் செய்வோம்!
நினைவோம்! பேசிடுவோம்!
வானும் மகிழுத் தமிழன் ஆண்ட
வளமார் யாழ்ப்பாணக்
கோணன் றமைத்த கோயில் இறையே!
குழப்பேல் எஞ்சிற்றில்!
தெனும் பாகும் பருப்புந் தருவோம்!
சிதையேல் எஞ்சிற்றில்!

பூவின் மிசைநற் பெற்றேர் தாமே
புதல்வர்க் குலகென்ற
தாவில் ஞானக் கருத்தைத் தந்து
தப்பி தனைவென்று
மாவின் கனியை வாங்கிக் கொண்ட
மறைகள் கடந்தோனே!
யாவர் தமக்கும் தாய்தந் தையாம்
ஐங்கை ஐயன்தான்
தேவன் உலகம், பெற்றேர் நமக்காய்த்
தெளிந்த பெண்கள்நாம்!
கூஷிப் பாடி உன்றன் புகழைக்
கூடிக் குந்திப் பொன்
கோவில் வீதி மனவில் வைக்கும்
குற்றில் குலையேலே!
சேவிப் புண்ணும் சிலம்புக்காலால்
சிற்றில் சிதையேலே!

இருவர் சிவன்கள்! என்னும் வண்ணேம்
ஏற்றம் மிகுமீசா!
திருமால், பிரமா, தேவர், பூதர்
சித்தர் யர்வர்க்கும்
பெரியோய்! பிரமச் சாரி என்பர்!
பெண்கள் இரண்டெண்பர்!
ஓருபேச் சுரையோம் உன்னை இகழ்வாய்!
உலையே தொழுகின்றோம்!
அரசன் தமிழன் ஆண்டி யானன்!
ஆலை அவன் வைத்த
அரசன் நீயோ என்றும் அரசன்!
ஆளல் வேண்டுமெமை!
வருவோம் பூசை தோறும்! உன்றன்
வாழ்த்துப் பாடிடுவோம்!
அருவே/ குலையேல் எங்கள் சிற்றில்
குலையேல்! குலையேலே!

மஞ்சம் இல்லை ! கோபுர வில்லை
 வண்ணத் தேவில்லை !
 கொஞ்சம் மிகவும் வாக னங்கள் !
 குளிர்பூங் காவில்லை !
 விஞ்சம் பகட்டே இல்லை ; அதோல்
 வேஷம் நடிப்பில்லை !
 பஞ்சம் இல்லை பரியும் அருட்கு
 பக்தி தூய்மைக்கு !
 நெஞ்சங் தூயர் நித்தத் தொண்டால்
 நிறைவு நிறைந்துவன்டு !
 தஞ்சம் தந்து காத்தின் கிணுவைத்
 தக்கோர்க் கருள்வோனே !
 பிஞ்சக் கரங்கள் பெருகுன் மணவில்
 பிள்ளை விளையாட்டாய்
 கொஞ்சி வைக்கும் குற்றில் குலையேல்
 குற்றில் குலையேலே !

‘அற்றைக் கற்றை வேளா வேளை
 ஆற்றுக் பசி ! போது ! போது !
 மற்றைக் செல்வம் மயதை செய்யும்
 மாய்க்கும் மதியோம் நாம் !
 சற்றைப் பொழுதுஞ் சகத்தை மதியோம்
 தாழோம்’ என்போர் சார்
 ஒந்றைக் கொம்பா பற்றைப் பற்றைகள்
 ஒங்கிய நெஞ்சேத்தாக்
 கொற்றங் கொண்ட இனுவைக் கோவே !
 குழந்தைப் பெண்கள்நாம்
 சிற்றில் செய்யத் தொடங்கும் போதே
 தேங்காய் உடைத்தேத்தாக்
 குற்றங் குறைகள் பொறுத்தல் வேண்டும்
 குலையேல் நஞ்சிற்றில் !
 செற்றங் கொள்ளோல் திருவைங்கரனே !
 சிதையேல் நஞ்சிற்றில் !

‘நீட்டுந் துவக்கின் நிறையுள் கூட
 நித்தம் திரிகிண்றோம் !
 காட்டுவிருக்க கால்கள் ஊடும்
 களிப்பாய் நுழைகிண்றோம் !
 குட்டுத் தணவின் சுடரில் கூடச்
 சுகமாய் நடக்கிண்றோம் !
 ஊட்டுங் காக்கும் கரங்கள் ஒரைந்
 துண்டே துணைக்கு’என்றுன்
 கோட்டந் தொழுவோர் கூறக்கேட்போம்
 குளிர்வோம் குகற்கண்ணு ;
 கூட்டுங் குவியல் மணவிற் குந்திக்
 கூடிச் சிறுமியர்கள்

நரட்டுஞ் சிற்றில் நம்பன் மைந்தா
 நலியச் சிதையேலே ;
 நரட்டைக் கொஞ்சதா அதியுத்தமனே !
 நலியச் சிதையேலே !

உலக வாய்கள் தம்முன் அதிகாம்
 உலத்தைப் பொய்வாய்கள் !
 உலங்கு சொல்லும் புகழும் இகழ்வும்
 உலமை அற்றவைகள் !
 நிலவுச் சடையன் மைந்தன் நீசொல்
 நெறியில் வாழ்கூர்த்த
 புலமை யடையோர் போற்றித் தொழுவே
 பொவிந்தில் விணுவையிலே
 நலஞ்செய் தமரும் நறியா ! சிவனும்
 நாடுத் தியானஞ் செய்
 தலைமை இறைவா ! பொழியும் மாரி
 சாடும் வெள்ளத்தில்
 பொவியும் மணவில் பொய்யில் பெண்கள்
 பொருந்தி உன்விதிப்
 பலவாய்ச் செய்யும் சிற்றில் சிதையேல்
 பழையா சிதையேலே !

கொல்லும் பழியில் கூட்டும் புலலுண்
 கொள்ளும் நாவிச்சை
 செல்லும் வழியைச் சிக்கல் வழியாய்ச்
 சிதைக்குங் கள்ளிச்சை
 இல்லா மேண்மை இயல்பை எம்முள்
 ஈந்து காப்பவனே !
 எல்லாம் நம்நம் பழிப்புவத்தின்
 ஏற்றம் அறிந்தே நீ
 ஒல்லும் வழியில் உதவும் பலங்கள் !
 - உரைப்பர் உன்னடியர் !
 கல்லா நாமும் கருதில் உன்னைக்
 களிப்பை நல்கிணுவை
 நல்லாய் ! எங்கள் நயமில் சிற்றில்
 நலியச் சிதையேலே !
 சல்லென் சிஸ்புச் சப்பைக் காலால்
 சாமி, சிதையேலே !

9 சிறுபறைப் பருவம்

பொறை கனிந்த பொன்னுடவே! இனுவைப் பூமி
பூத்தமுதல் இறைவடிவே! செகரா சண்டன்
இறைமுதலே! ஓமென்னும் ஓலியின் ரூபா!
என்னில்லா அண்டங்கள் எழுந்த வித்தே!
மறைகட்டு முதல்வோனே! மறைகனுக்கும்
மறைவோனே! மண்பக்தர் மனங்க ளென்னும்
துறைகட்டுப் பெருந்தே! மனத்தில் மாசு
துரந்திடலே முத்திக்கு மூலம் அன்றி
வெறும்போலிக் கிரியைஆ சாரந் தம்மால்
விடிலில்லை/ வேண்டும்மனத் தூய்மை மேலாய்!
பிறவிக்குள் சிறைப்படவை பிழைகள் நீக்கிப்
பேரின்ப முத்திதிலை காண்பீர்! என்று
பறைகொட்டிப் பிரசித்தம் போடும் பாங்கில்
பண்ணவனே! தும்துமெனப் பறை முழுக்காய்/
நிறைநிலவே! நெஞ்செல்லாம் இளிக்குந் தேனே
நிம்மதியே! தும்துமெனப் பறைமுழுக்காய்!
குருந்தமர நீழிலே ஞானம் பெற்றுர்
குதிரை கொளச் சென்றமனி வாச கர்தாம
இருந்த வெள்ளை அரசின்கீழ் ஞானம் பெற்றுன்
இளந்துறவி கௌதமனும்! ஆனால் இன்று
வரிந்தபணம் பாலையினால் ஞானம் பெற்ற
மாமேதைக் கூட்டத்தோர் இறையேற்காமை
தெரிந்துமகங் காரத்தால் பறிகள் செய்து
தியுண்பார்! வெட்டுண்பார்! செல்வங்கெட்டே
திருந்திடுமேய் ஞானத்தைப் பெறுவார். உன்றன்
இத்தத்தை அறிந்துநிதம் நடக்கும் பக்கிப்
பெருந்தின்மை எமக்கீந்த பின்னாத் தேவே
பெரும்பான்மை சொல்வ தெலாஞ்
சரியென்றெண்ணி
வருந்துநிலை நாம் வீழா தருள்செய் தோனே!
மனஞ்சிலிர்க்கும் நாதமணிக் கோடு ரத்தோய்!
மருந்துனைய அருளால்வல் வீனைகள் தீர்க்கும்
வைத்தியனே! வண்கையால் பறை முழுக்காய்!
கவலைகளிற் கழிகின்ற கணமொவ் வொன்றும்
காலன்கைப் பட்டழியுஞ் சாவக் காலப்!
தவழுளைவில் சிவநினைவின் கழிம கிழ்வில்
தழழுக்கின்ற சிலநொடியே வாழ்வுக் காலம்!
அவலங்கள் கவலைகள் அலைக்குங் காலும்
ஆணைமுகன் உன்றினைவில் மூழ்கி உள்ளம்
“இவைதாச! இறைதீர்க்கும்” என்றிருக்க
இடர்நீக்கி எனையானும் இன்ப வேந்தே!

நவமணிகள் நன்னிதிகள் புகழ் போற் றல்கள்
நயந்தினிக்கும் நிலையில்லா இன்பம் வேண்டேன்!
சிவனிருக்குங் கைலாயம் சிலநொ டிக்குள்
திருக்கையால் ஓளவையினை எடுத்து வைத்த
செவிபெரிய திருப்பிள்ளாய் திரள்பூங் கையால்
சிறுபறையை எடுத்து ஏற்றும் அடியர் பாவம்
துவைப்படவே தும்தும் என முழுக்காய் ஜயா!
தூயதிருக் கையாலே முழுக்காய் ஜயா!

பொன்பொருளில் மங்கைபுகழ் பதவி மீது
போதையிகும் பற்றுத்தரும் துன்பம். உண்மை!
அன்பருளம் ஆரும்உன் கோவில் மீதாம்
அப்பற்றுந் துன்பந்தரும் புதுமை கண்டேன்!
மின்பிரபை வீசுதிரு மேனி தாங்கும்
விநாயகனே! இனுவிலுறை வேத வித்தே;
என்சிறிய இல்லத்தில் இருந்தே உள்ளை
ஏத்துமின்பம் பலகோடி எய்து விப்பேய்!
முன்புதவ முனிவரெலாந் தவத்தில் ஆழந்தார்
ஆர்க்கமிகு யானிபுலி கரடிசிங்கம்
என்பமலி வனங்களிலே! இடரே இல்லை!

இன்றெம்மூர் களில்வாழும் கரடி சிங்கம்
மின்னலிடுந் திருநீற்றுக் குறிக ளோடும்
வேதச்வா கமங் கற்ற பட்டடி தேர்கும்
புன்மதிகொண் டியற்றுகின்ற கொடுமை கோடி
புனிதமிவர்க் கீந்துபறை முழுக்காய் ஜயா!

காமமுதல் உட்பகைகள் ஆறும் வெள் ரூல்
காசினியில் வெளிப்பகவர் அஞ்சித் தாழ்வர்!
ஆமையென ஐம்பொறிகள் அடக்கும் ஆற்றல்
அமைந்தவர்க்குத் துன்பங்கள் தொலையுப்! அந்தச்
சேமநிலை ஈத்திக்கும் வெற்றிக் கெல்லாம்
சேகராச் சேகர நின் அருளே காலாய்!
மாமங்கெடு மாலவன் தன் நேமி மீட்கும்
வண்ணம் நைகைச் சுவைபுரிந்த விகடா! போன்ச
சாமிகளின் மாயவளை வீழா வண்ணம்
சமயகுர வர்நெந்திகள் சாரும் வண்ணம்
நாமமது ஸ-வண்ணக் கொண்டும், வாழ்வோ
நாய்வென வரமுத்திலை சாரா வண்ணம்
ஓமெனும்ப் பிரணவமாம் மூல நாதம்
ஓங்கிடவே பறைமுழுக்காய் ஜந்து கையா!
பாமரார் போல் நடக்கின்ற படித்தோர்தாமும்
பண்புறவே பறைமுழுக்காய் ஜந்து கையா!

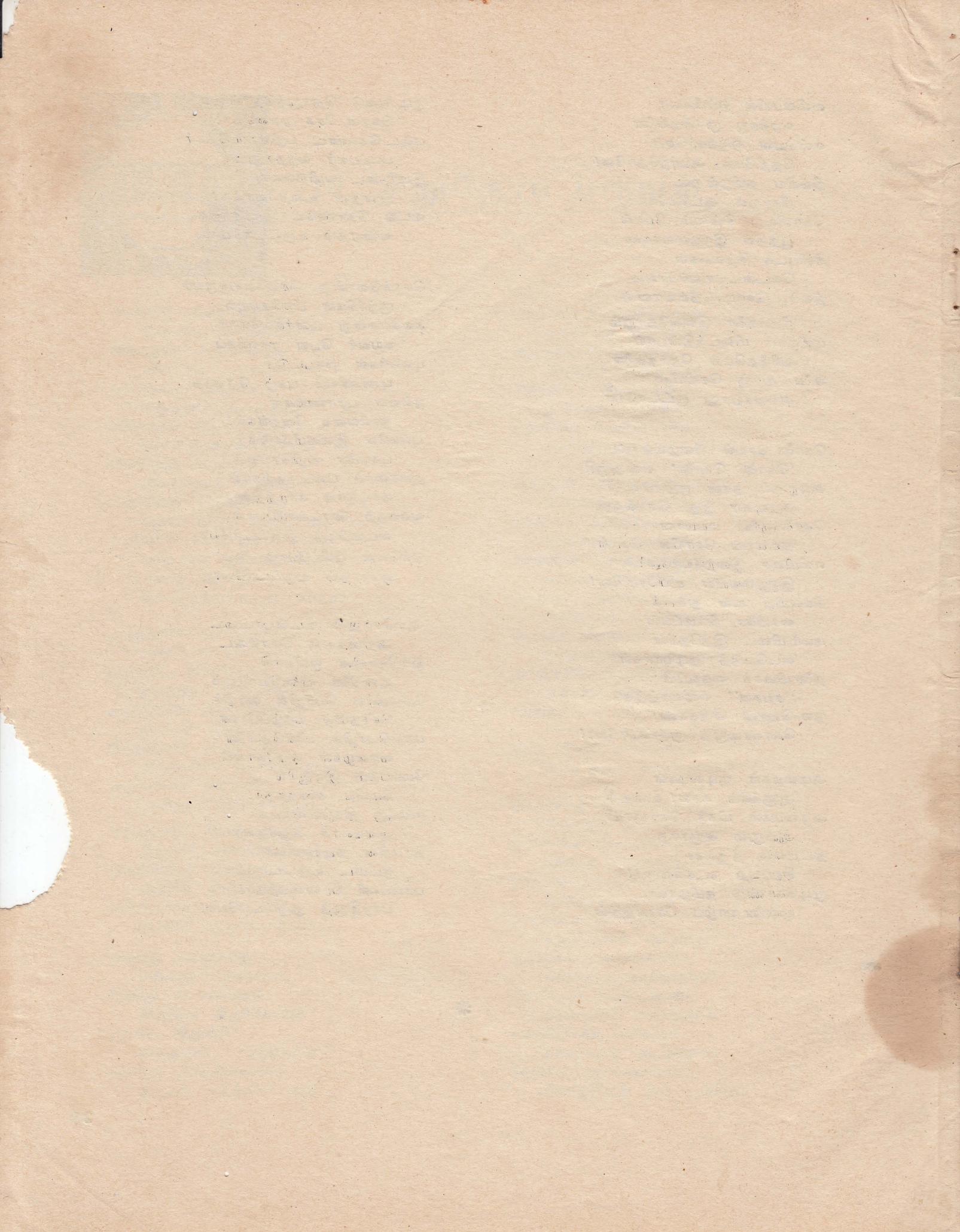
பஞ்சகர்த்தா மாரில்லாப் புனிதத் தாலே
 பாவவழிப் பணங்குவியாப் புனிதத்தாலே
 நெஞ்சு சுத்த மணியந்தன் காப்பினாலே
 நித்தநித்தம் பூசைபெறும் பிள்ளையாரே
 மஞ்சுதவழி மலைச்சாரல் வனங்கள் தோறும்
 வளியதவம் இயற்றுமருள் முனிவர் மாரின்
 நெஞ்சுதவழி செஞ்சடையான் மைந்த! அந்த
 நீலமஸில் வாகனத்தன் அண்ணே! தெய்வக்
 குஞ்சரமே! எவ்வெந்த வடிவில் என்னை
 கும்பிட்டா லும் அவ்வவ் வடிவில் தோன்றி
 மிஞ்சருளைப் பொழிவெனன் அருளி நின்ற
 மேலாம் ஓர் நாயகனில் விநாய கப்பேர்ப்
 பஞ்சமுகா! பாலியர்நம் அகந்தை மூல
 ஆணவத்தீப் பாம் பொடுக்கும் இடியோ சையாய்
 விஞ்சைமிகும் பறைகொட்டி விளையாட்டையா!
 வேதவொலிப் பறைகொட்டி விளையாட்டையா!
 அன்னியர்கள் ஆட்சியிலே உன்றன் கோயில்
 அந்தமிழர் தோறுமிடி யுண்ட வெளை
 முன்னறிந்துள் அடியவர்கள் கிணற்றில் மண்ணில்
 மூடிவைக்க ஒளித்திருந்து நோம் நண்ண
 உண்ணியெழுந் தாலயங்கள் மீண்டும் பூத்த
 உத்தமனே! அப்பொழுதும் இந்தக் கோயில்
 தன்னிலை யாதிருந்தாள் தலைமை மூர்த்தி!
 தந்தரிய நறும்பூசை கைகள் கூப்பிச்
 சென்னியிலைக் கொண்டிடியார் ஏத்த அன்றும்
 திகழ்பருத்தி யடைப் பிருந்த தெய்வக் கோலே!
 தின்னுமனத் துயரமெல்லாம் அடியர்க் கோட்டச்
 சிந்துரக்கைத் தலஞ்சிவக்கத் திகழும் மேனி
 தன்னிலை அங்கழுமே தாளத் தாட
 தங்கினுவைத் தளிகளிக்கப் பறை முழக்காய்
 என்னிதிருக் கோயிலிலும், முதல் வணக்கம்
 ஏற்றருள்வோய்! ஏந்து சிறு பறைமுழக்காய்!

தப்பாமற் பாவிகளைத் தடியும் உன்றன்
 சன்னதங்கள் அறியாமல் இற்றை நாளில்
 துப்பாக்கிக் கூட்டங்கள் தார்த்துன் கோயில்
 தூக்கியுளை ஏற்கின்றூர் அயவில் பொங்கும்
 உப் பாழிச் சமுத்திரங்கள்! உரம்பி ஈக்க
 உரியதொரு நேரம்வரும் என்றிருப்போய்!
 துப்பாருந் திருமேனி இனுவில் ஏத்தக்
 சுடர்ந்திருக்குங் கணபதியே நியாயஞ் சொல்லித்

தப்புகின்ற துணிவழியப் பாவங் கோடி
 தயங்காமல் புரிபவர்கள் எதிர்க்கும் எம்மை
 அப்பெப்பா பொய் வதந்திப் பிரசா ரங்கள்
 ஆலோவும் இருட்டடிக்காம் முயற்சி ‘பில்லி’
 மப்பாளர் வழிமறிக்கும் தடித்த நெத்தால்
 மடக்கவென முயல்வோர்கள் தோற்கும் வண்ணம்
 எப்பாவச் சதியுமெனம் அழிக்கா வண்ணம்
 இன்றுவரை காப்பவனே பறைமுழக்காய்!

சிரங்குகடி புலைச்சிந்தைக் கல்வி பெற்றேர்
 திருட்டு வழிச் செல்வந்தர் கூட்டம் கோயில்
 ‘திருந்த’ வைக்கும் திருப்பணியில் துணைநின்றிட்ட
 தேகமெலாம் வயிருப் பெற்ற வர்க்கு
 சிரந்தறித் ஆடுகளின் ஊனைக் கள்ளை
 ‘ஜின்’ பிராந்தி மதுவகையைத் தரங்கள் பார்த்தே
 விருந்துவைக்கும் மேதினியில் வேண்டாம் செல்வம்!
 வேண்டியது நீ தெரிந்து தருவாய் என்று
 வரம் வழுத்தி வேண்டுமெனைப் போன்றேர்க்கெல்லாம்
 மனவடக்கப் பயிற்சிதரும் வறுமை தந்தும்
 பெருங்களியார் கிளரான்ம இன்பந் தந்து
 பிறவியெனும் பினிதீர்க்கும் மருந்தே! மாந்தர்
 இரும்புமனங் கரையவரு எலிமே லோனே!
 எம்மினுவைக் கோ! பறையை முழக்கிஆடாய்!
 சுரும்பிசைக்குந் தொல்பதியில் தூம்பிக்கையா!
 துந்துமெனச் சிறுபறைமுழக்கி ஆடாய்!

பாடென்றூய்! பாடுகிறேன்! ஜயர்! இந்தப்
 பாட்டெல்லாம் நீதந்த பாட்டு! சென்னி
 குடென்றும் குடேனே உன்றன் கால்கள்?
 துயர்தீர்க்குந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தால்
 ஆடென்ற தாடிடுவேன் ஆனந் தத்தால்!
 ஆரென்னிற் புண்ணியரே அப்பே றுற்றால்?
 காடொன்றும் உலகில்பேய் கரடி யாகக்
 காசாளர் கற்றேர்கள் இருந்தார்த் தூய்மைக்
 கேடெல்லாம் புரிந்தாலும் பொறுமை பூண்டு
 கீதஞ்சேர் செகராசன் கோயில் விட்டே
 ஒடற்கே எண்ணமைல் இருத்தல் எல்லாம்
 ஒரைத்து விழுக்காடு மெய்மைப் பக்தர்
 ஏடொன்றும் பூசைக்காய் இரங்கி அன்றே
 இச்செய்தி பரப்புதல்போல் பறைமுழக்காய்
 கூடொன்றுட் குருவியெனச் சிறைப்பட்டின்னல்
 சுருயிர்நெஞ் சாறிடவே பறைமுழக்காய்.

ஓசிடு மாதி அதைம், அப்புமானம்